

Chồng Tôi Ngoại Tình

Contents

Chồng Tôi Ngoại Tình	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2: Tiểu Lí Tàng Dao	4
3. Chương 3: Phần 3	6
4. Chương 4: Đục Nước Béo Cò	8
5. Chương 5: Cáo Mượn Oai Hùm	10
6. Chương 6: Hồng Hạnh Vượt Tường ?	13
7. Chương 7: Đả Thảo Kinh Xà	16
8. Chương 8: Nhật Ký Lão Công (1)	20
9. Chương 9: Nhật Ký Lão Công (2)	25
10. Chương 10: Nhật Ký Lão Công (3)	29

Chồng Tôi Ngoại Tình

Giới thiệu

Ta nói: “Tình yêu nam nữ chớ quá như thế” Ta thường nói “Đã muốn buông tay thì dứt khoát buông

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chong-toi-ngoai-tinh>

1. Chương 1

Danh tính: Liên Húc Sanh

Giới tính: Nữ

Tuổi: 35

Nghề nghiệp: viên chức bình thường

Tình trạng hôn nhân: đã kết hôn

Dân cư cố định:

Con: Trì Tử Kiến (trước mắt còn ở nhà trẻ, nghề nghiệp không thể nào xác nhận, bắt quá theo bản thân nói lớn lên muốn làm “Cổ nhân” ?) (NN:”cổ nhân” là người lưu danh muôn đời a ~)

Ba đẻ:Liên Liên Phát (Nghề nghiệp:ông chủ nhà trọ)

Mẹ đẻ:Đinh Hiểu Hoa (nghề nghiệp:bà chủ nhà trọ)

Em trai:Liên Húc Đồng (nghề nghiệp: sinh viên)

Lưu động dân cư:

Lã công:Trì Khải(Nghề nghiệp :quản lý công ty)

Cha chồng: Trì Sính (về hưu ở nhà)

Mẹ chồng: Đoạn Trân (nghề nghiệp:trung y y sư)

Tình huống cơ bản như trên,tuyệt đối chân thật,không hề có nửa điểm giả dối,nếu có chỉ do trùng hợp ==!!

Ta nghĩ mình đã trải qua hơn ba mươi năm sống trên đời,mười mấy năm lẽ tình yêu ,lẽ rửa tội. Bảy ,tám năm Inte rèn luyện,cùng một,hai năm làm tư cách người mẹ.Ta đã muốn sống được thực thông hiểu hết mọi việc.

Thường xuyên lạnh lùng cười khi xem trên Inte chuyện nam phóng khoáng,nữ oán hận,chuyển thành ly hợp,tại địa điểm bất được quả tang mà bất nháo một phen.Ồ tại khi mọi vật rơi xuống khoe khoang,thể nhân đều say,độc ta tỉnh.

Ta nói: “Tình yêu nam nữ chớ quá như thế”

Ta thường nói ‘Đã muốn buông tay,thì dứt khoát buông tay,lưu lại ình một chút tôn nghiêm”

Ta lại nói “Trên thế giới ếch ba chân khó tìm,nam nhân hai đùi rất hiếm có sao”

Ta không ngừng mà nói “Nữ nhân muốn độc lập,ít nhất ở thời điểm mất đi tình yêu,vẫn nên giữ lại một chút tự tôn”

Ta lại cương điệu nói “Nam nhân là cái P,ai đều đừng trang B”

Với ta mà nói thống hận nhất chính là khóc sống khóc chết níu kéo,nữ nhân bắt lực lấy tự tử để kết thúc sự thống khổ .

Mất mặt ,hạ lưu xứng đáng bị vứt bỏ.Chính mình không chịu thua kém đánh nam nhân đã bội bạc ,cuối cùng vẫn là bị bội tình bạc nghĩa.

Nếu đáng vẻ đáng thương,tóc tai bù xù cũng là cách,vì sao không để trong lòng mỗi người lưu lại bóng hình xinh đẹp của ngày xưa?

Hơn nữa giữ chồng là một môn kỹ thuật,một môn tay nghề,là trải qua nhiều năm bách luyện sau mới thăng hoa cảnh giới. Là nữ nhân kiên trì mới làm được

Nam nhân quản lý thế giới,nữ nhân quản lý nam nhân,vì thế nữ nhân thông qua một người nam nhân,có thể là quản lý toàn bộ thế giới.(NN:ta thích câu nói này ,phải cho vào sổ những câu nói bất hủ thôi *ghi ghi chép chép*)

Khí chất này ở phía trước hạng nhất ta vẫn phải có.

Gần nhất,ta mới phát hiện,ta cũng nhạy cảm như một con nhóc. Người đừng theo ta xả cái gì tinh thần thống nhất,tình yêu ngang hàng

Ta muốn chính là cái người nằm bên cạnh kia,ta muốn tinh thần của hấn chỉ có ta,thân thể cũng chỉ mình ta giữ lấy.

Chẳng sợ ta ăn không vô,ta muốn hấn chỉ là của mình.Này bánh bao cũng sẽ không dễ dàng ra bên ngoài,nếu một cái ra bên ngoài ,tuyệt đối sẽ có huyết án.

Ta tuy rằng không nói,nhưng trong nội tâm ta ẩn ẩn có một cảm giác: lão công ta cũng ngoại tình !?

Ám độ trầm thương

Ta không phải là người mẫn cảm.Xác thực mà nói ta đường cong thực thô,thần kinh không nhạy cảm.

Người đem toàn bộ thể giới ra cười nhạo xem thường trước mặt ta,ta đều làm như không thấy.

Ta nhiều lần tự giấu sở dĩ quan hệ không được hòa thuận với mẹ chồng, là chủ yếu ta không có nhãn lực nhìn thấu tâm tư của mọi người.nhìn không thấy được ánh mắt mẹ chồng u oán cùng bộ mặt nặng nề.

Nhớ rõ khi còn chưa kết hôn,mẹ chồng lôi kéo tay của ta,thập phần thành khẩn nói “khi con ta và người kết hôn,là ta đã giao toàn bộ tiền cho người,người có cái gì cho ta ?”

Ta tặc xấu gì cũng không thềm để ý,chính là tuyệt đối không thể ở trước mặt ta đề cập đến tiền.Nhưng trước khi đến đây,mẹ ta ngàn chiều cố,vạn chiều cố nhất định ta phải cùng cha mẹ chồng có quan hệ tốt,vì thế ta đã nhẫn,nhu thuận hồi đáp “Ta đưa cho người biên lai”

“Ách?” gặp mẹ chồng không hề phản ứng,không xong!

Xem ra mẹ chồng tương lai tựa hồ đối với câu trả lời này không hài lòng.

Chẳng lẽ còn muốn tính lợi tức? ==

Lần này ta liền không chút do dự,hiên ngang lăm liệt nói “ Đòi tiền không có,đòi mạng ta có một cái!”

Lúc ấy ta chỉ nhìn thấy mặt mẹ chồng tương lai có bộ dáng co rút phi thương thống khổ,vội vả hỏi “Mẹ mặt người rút gân a,nếu không ta giúp người cầm mấy châm?” (NN:ôi ta đến chết cười với chị này mất, nghe mấy câu của chị không tăng xông mới là giỏi đó ==))

Kết quả là từ nay về sau,mẹ chồng rút cuộc không tìm ta cùng mình tán gẫu.

Còn có một lần đến nhà chồng ăn cơm.Khi đó Tử Kiến còn chưa có sinh

Vào cửa không bao lâu,mẹ chồng liền mở miệng

“A Sanh,vào cửa lâu như vậy ,như thế nào ngay cả phản ứng cũng chưa có?” mẹ chồng thường dùng ánh mắt ai oán nhìn ta.

“Ách ? Phản ứng có a!”

“Có?” mẹ chồng dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới trước mặt ta,lão bà còn thật không sợ ngã,kích động lôi kéo tay của ta “Có khi nào?”

“Vừa mới!”

“Vừa mới?”

“Đúng vậy! ta vừa thấy mặt đã chào ,chẳng lẽ mẹ không có nghe thấy?”

Lần này mẹ chồng rõ ràng ngay cả biểu tình đều giảm đi. (Ngọc Nhi:há há *cười lẩn * cười lộn*)

Ba ta thường nói một câu “A Sanh nhà chúng ta có thể lớn như vậy,thật không dễ dàng”

Đó là ví dụ thực tế bên ngoài,ngay cả ngốc như vậy đều phát giác ra chồng ta ngoại tình,có thể thấy được tình huống nghiêm trọng cỡ nào.

Lúc trước là chúng ta thân cận nhận thức,giống như bao nhiêu người khác.Sau một đoạn thời gian nói chuyện luyện ái,cho rằng đã tới thời điểm liền kết hôn.trên đường cũng không xuất hiện người thứ ba (giới hạn nhận thức của ta cho là như thế)

Đã quên mất một chuyện ,nghe nói bộ dáng lão công của ta rất được. Trên đường 90% ánh mắt quay đầu lại nhìn hần,ngoại trừ 10% còn lại là người mù,cận thị. (Ngọc Nhi:ta cũng bị cận ,ôi ra đường mà không đeo kính,đi qua người khác không nhận ra,người ta lại bảo mình kiêu ,ôi nổi khổ của người bị cận

)

Trái lại ta hắc hắc,vừa vận tỷ lệ nghịch với hắc.Kết quả là ở trong ánh mắt ai oán của bao nhiêu nữ nhân,ta dễ dàng bắt được “Phiếu cơm dài hạn” này.

Lão công ít nói,khả năng lãng mạn không đáng nói,quả thực là có nề nếp.Nhớ ngày đó nếu không xem điều kiện bên ngoài của hắc miễn cưỡng có thể chấp nhận được,ta làm sao có thể gả cho cái đầu gỗ này.

Cho nên,động tác thường xuyên của hắc làm cho ta thanh tỉnh ý thức được nguy cơ đã đến!

Hắc bắt đầu phi thương đối đãi ôn nhu với ta.Cứ nhiên dùng thật nhiều thời gian cùng ta nói chuyện phiếm trên mạng...Mặc dù ở công ty công tác cũng không nhàn nhã gì,nhưng cũng không quên chia cho ta một cái khuôn mặt tươi cười...OMG! Đây không giống nam nhân của ta.Nam nhân của ta,ta dùng thuận tay,ta nhắm mắt tìm trong đám đông đều có thể tìm ra hắc,trăm phần trăm chuẩn xác không có lầm.

Dùng đầu óc của ta cùng giác quan thứ sáu của phụ nữ ,ta khẳng định lão công ta ngoại tình.

2. Chương 2: Tiểu Lí Tàng Dao

Lão công của ta là cái loại nếu thấy ta sinh bệnh hắc cũng chẳng quan tâm.Thậm chí ta ho khan đến chết hắc cũng không quan, lại còn oán giận nói “Ho khan người đi ra ngoài,miễn cho âm ỉ ta không ngủ được”

Kia là được rồi,này là nam nhân của ta,ta thực yên tâm.

Gần nhất,chẳng lẽ nam nhân của ta đã thay đổi tính? (PS: “Tính” này đặc chỉ tính cách)

Ôm bụng nằm lẩn lộn trên ghế sofa,ta bị đau dạ dày.

Khẳng định gần đây vì lão công mà suy nghĩ quá nhiều,thể mới biết hao tổn tinh thần thế nào? Rốt cuộc cảm nhận được cái gì gọi là “tương tư khổ”

Lão công khi trở về liền nhìn thấy ta giống con chó nhỏ đang lẩn lộn trên ghế sofa.Nếu trước kia hắc khẳng định liếc mắt một cái,sau đó đi về trong phòng.Ta đang chờ hắc xem ta là người trong suốt không nhìn thấy mà lựa chọn đường vòng mà đi (NN:chưa thấy ai lại mong muốn giống như chị này ==))

“Lão bà làm sao vậy?”

Khuôn mặt hắc đột nhiên vọt tới trước mặt của ta

“Lão công ta đau dạ dày”

Thanh âm run rẩy cả người ta đều phát run,ta mặc niệm “ Là nam nhân của ta,hãy bớt sàm ngôn đi,nhanh chút mau mau tiêu sái cái bóng dáng này đi nơi khác,làm cho ta tự sinh tự diệt đi” (NN:*há há * ta buồn cười chết mất thôi)

“Đau dạ dày?”

“Ân” ta nhu thuận gật đầu.

Top ~~Stop!Stop! ta như muốn dựng ngược lên,pha quay chậm! Vừa mới kia là cái gì? Trời ạ ! Hắc thể nhưng lại nhú mày,một bộ dáng đau lòng.

“Kia trở về phòng nghỉ ngơi đi”

“Không được ta còn phải đi đón Tử Kiến”

“Ta đi đón”

“Ta còn chưa làm cơm”

“Ta đi làm”

Một người vẫn tin tưởng vững chắc nam nhân phải tránh xa phòng bếp, thế nhưng phải àm cơm?

Cầm của ta sắp rút xuống rồi.Hắc một phen ôm lấy ta sải bước đi về hướng phòng ngủ.

Đem ta đặt ở trên giường,sau đó cẩn thận đắp chăn lên,thuận tay vuốt ve một chút gương mặt của ta.

“Lão công ,ta ngủ không được,ngươi có thể hay không đỡ cho ta ngủ?” ta lôi kéo ống tay áo của hắn,tiếp tục phát lảng.Nhìn ngươi có thể chịu được bao lâu.

Lão công tựa hồ do dự,ta để ý đến trong lòng kêu gọi:cự tuyệt ta đi, hung hăng cự tuyệt ta đi!

Ta đang chờ hắn buông tha,chỉ thấy hắn cởi áo khoác,nhấc chân lên chui vào trong,để đầu ta gối lên trên tay hắn.Tư thế thực không thoải mái,ta né tránh,tay của hắn liền lập tức kéo đầu của ta trở về,thuận thế đem ta ôm chặt vào trong ngực.Được rồi nếu hắn không chê mệt,ta cũng lười động

“Lão công kể chuyện xưa”

Hắn cư nhiên thực ôm ta,kể chuyện xưa cho ta nghe,mãi cho đến khi ta mệt mới ngủ đi.Trước khi mơ màng màng ngủ ta liền nói cho chính hắn là hắn không phải nam nhân trước kia của ta.

Tuyệt đối có vấn đề! Không phải trong lòng có quỷ thì là cái gì? Cảm động là một chút,cảnh giác mới là thật. (NN:tự dừng lại tốt đột xuất như tể ai mà không lo chứ *há há*)

Này chính là manh mối.

Hắn vô số lần giáo dục ta,hôn nhân chính là hôn nhân,không cần ôm ảo tưởng.chân lý hôn nhân chính là ổn định,ngươi không cần nghĩ phong hoa tuyết nguyệt,hôn nhân không phải là biểu diễn tạp kỹ.Nếu ngày nào đó ta muốn là thân ái ôm ngươi một cái,đó chính là lúc ta rời đi xa.

Ta cũng đã chịu được thói quen cuộc sống trước kia khi chưa có hôn nhân cũng đã được nhiều năm đi.Thậm chí ta còn tin tưởng vững chắc có thể không cần có hôn nhân trong suốt quãng đường còn lại.

Muốn tẩy não ,phải làm ngay từ khi còn nhỏ,như việc ăn đường.Muốn làm cho đứa nhỏ rời xa kẹo ,biện pháp tốt nhất chính là liền đến giáo huấn đường là thạch tín,ăn một lần sẽ gục

Ta đã muốn tin

Sau đó thạch tín rơi xuống

Ta không cách nào chống đỡ.

Bản thân là thuộc loại tín ngưỡng “độc lập”.Tuy rằng sau khi kết hôn ,cả nhà mọi người kiên quyết phản đối ta đi làm .Cách nói phần đông

Lão công:Đừng lãng phí nộp thuế nhân tiên. =.=

Cha ta :Nữ nhi ngươi không muốn sống nữa.

Mẹ ta: không lo lắng chính mình cũng phải lo lắng cho người khác

Em trai; ra ngoài mà gặp ta,trăm ngàn lần đừng chào hỏi.

Cha chồng: Nga ha ha ~~ (ta đến nay vẫn chưa biết là hàm nghĩa gì)

Mẹ chồng:....(vẫn là mẹ chồng công lực thâm hậu,đã muốn tới cảnh giới không cần nói gì cũng hiểu)

Cuối cùng ta cũng mặc kệ người khác có hài lòng hay không,đi con đường của mình.

Đi làm không bao lâu ,liền ngáp mấy ngày liền,thật là nhàm chán,cầm tờ tạp chí lật qua lật lại giết thời gian.Ta chán đến chết nhìn,đột nhiên tinh thần bỗng rung lên

Một cái thí nghiệm phi thường đơn giản.

Làm cho hắn lựa chọn phương thức nào sau đây mà hắn cho rằng thêm vào bữa ăn để ăn nhanh nhất:

A:Thêm chút hoa quả

B:Sao đản (NN:cái này bọn chả hiểu là gì ai hiểu giải thích hộ bọn nha *cắn cắn móng tay*)

C:Trực tiếp ăn

D:uống nước

E:Salad

Này không cần hần,ta có thể thay hần trả lời.Ta cầm bút không do dự khoanh tròn đáp án D

Lão công là một người lười tiêu chuẩn,có thể ngồi tuyệt không đứng,có thể nằm tuyệt không ngồi,có thể uống tuyệt không cần.Hần cũng không có ăn hoa quả có vỏ,trừ phi có người bóc hết vỏ ,nguyên nhân rất đơn giản : Phiền toái! (NN:đúng là lười quá >>”

3. Chương 3: Phần 3

Rời khỏi trò chơi mới phát hiện lão công thế nhưng gọi ta

Suất Suất lão công: Lão bà??

Suất Suất lão công: ăn cơm trưa chưa?

Khó gặp được sự sẵn sàng xuất phát từ lão công,ta rất nhanh hồi phục lại

Phiêu Phiêu lão bà: còn không có đâu,lão công ta rất nhớ người nga ~

Suất Suất lão công: lão bà ,ta hiện tại rất muốn hôn người (xuất hiện một cái “Môi hôn”)

Phiêu Phiêu lão bà: chán ghét ,làm người ta thẹn thùng.

Suất Suất lão công:hắc hắc....Hôm nay về nhà sớm một chút,ta chờ người nga!

(Ngọc Nhi: eo chị 35 còn anh chắc gần 40 vậy mà chát chít nói chuyện như teen ý *hẹ hẹ*)

Ta tâm tình “không yên” đến tận giờ tan tầm.

Mở cửa chân trước vừa mới bước vào trong phòng,tay của ta bị người kéo mạnh,trọng tâm không xong,mất thăng bằng sắp tiếp xúc thân mật với sàn nhà,thì một tay kia vòng trụ ôm thắt lưng của ta,nhất thời ta bị xoay tròn một cái.

Khi ta còn chưa kịp thanh tỉnh ,một cái hôn liền đè ép xuống dưới.ta kích động trọn to mắt,thấy rõ trước mắt là gương mặt của lão công phát hiện lúc này đối với ta có mưu đồ gây rối

Ta không ngừng lùi lại,thẳng đến khi lưng chạm phải cánh cửa,hần vẫn không có ý tứ buông ra.Đột nhiên ta kinh hô một tiếng,hần thế nhưng...thế nhưng biểu diễn cách thức tiêu chuẩn lưỡi hôn.Hần đem môi dưới của ta dùng sức mút vào,lưỡi của hắn đột nhập hàm răng của ta,hung hăng hôn,một tay còn lại thâm nhập vào vạt áo trước ngực của ta.

Khả năng hôn của hắn vẫn chưa làm cho ta mê muội,ở trong đầu lưỡi khiêu khích ta thủy chung không thể ý loạn tình mê.Tổng suy nghĩ hắn rốt cuộc có mục đích gì? Có phải hay không nghĩ muốn cho ta nghiện để đạt được nhất phu nhị thê?

Biết người biết ta

70% đối tượng gặp ở ngoài là những người xung quanh.Ngắm lại xem người ở đâu mỗi ngày thời gian gặp lão công của ta so với ta dài hơn?

Bing go!

Đáp án:Công ty

Vốn định áp dụng chiến lược địch bất động ,ta bất động.Có thể có “lúc trước”giáo huấn (PS: mặt sau chậm rãi giảng thuật) không thể ngồi chờ chết,quyết định chủ động ra tay trước.

Đứng trước gương nhìn kỹ một phen.Ấn...

Tóc cuộn vừa phải thành sóng cuốn,rồi tung trên vai,bộ dáng thành thực hào phóng. Tóc OK

Đồ trang sức trang nhã,khuôn mặt trắng nõn đầy đặn hồng nhuận, quyến rũ mà không mất tao nhã.Hóa trang OK.

Mặc bộ quần áo đen vừa người phối hợp với cặp tất váy cùng màu,đem dáng người thể hiện linh lung,có hứng thú.Quần áo OK

Nữ nhân cần lưu ý điều quan trọng nhất: Khi đối mặt với tình địch, phải duy trì chính mình cao quý cùng mị lực, làm cho đối phương hiểu được như thế nào biết khó mà lui (Ngọc Nhi: chị em cần ghi cái này vào cuốn sổ những điều cần lưu ý *lại ghi ghi chép chép*

)

“Võ trang” hết thấy hoàn hảo, xuất phát.

Mặc dù không thường đến công ty của lão công, nhưng đại đa số nhân viên vẫn là nhận thức ra ta

Mới bước vào cửa một lời lại một câu “Trì phu nhân!”, gọi đó là thân mật a

Sau khi nhìn quét một lần, rất nhanh ta liền phát hiện ra lão công của ta.

Là vàng thì ở đâu cũng sáng lên, huống chi lão công của ta không hơn không kém kim cương? (NN: *ặc ặc* kim cương

)

Giờ phút này mới hiểu được nguyên lai ta vẫn quá xem thường mị lực của lão công.

Xem! Bên người thật sự là mỹ nữ.

“Lão công!” khi ta đến gần, thân thiết gọi, ta đem âm thanh kiều mị của nữ nhân phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Chỉ trong nháy mắt ở cái nhìn chăm chú không chớp mắt ta vẫn là phát hiện thấy sự kinh ngạc trên mặt lão công chợt lóe lên rồi biến mất.

“Ngạc nhiên sao?” ta cười khanh khách hỏi, ta xem là đã mang đến sự kinh ngạc lớn!

Lão công đi đến phía trước ôm thắt lưng của ta nói “Như thế nào lại đến đây?”

“Vừa vặn có việc ở gần đây, nên muốn tìm người cùng ăn cơm” ta rúc vào người hắn, hiện tại ta không cần sắm vai một tiểu nữ nhân ngượng ngập.

Đồng thời ta đánh giá vị mỹ nữ bên cạnh lão công kia, ở dưới ngọn đèn nhu hòa, mặt của nàng trắng mịn như hoa bách hợp, mặt hồng hào có vẻ tinh khiết mà lại quyến rũ. Căn cứ vào nhiều năm quan sát, nàng này xem như cực phẩm trong cực phẩm.

“Nàng là thư kí mới! Vạn Ngọc!” âm thanh của lão công vang lên.

Thật sự là tên rất hay! Ta lập tức cười kéo tay nàng thân thiết nói “Bộ dạng thật xinh đẹp, lão công có người là trợ thủ đắc lực, như vậy ta yên tâm”

Nàng then thùng nói “Phu nhân quá khách khí, là quản lí chỉ bảo tốt!”

Khi nói chuyện hai mắt còn không quên ngấm trộm lão công ta. Kiều diễm ướt át, ngây thơ như lúc ban đầu chưa biết chuyện luyến ái.

Nên nếu tìm kiếm điều tra cũng hơi khó.

Vì thế ở vô số ánh mắt nhìn chăm chú, ta cùng lão công đi ra khỏi văn phòng.

Sau khi lên xe, ta cảm khái nói “Những người bên cạnh người đều xinh đẹp như vậy sao?”

“Không hiểu?” lão công nhú nhú mày, lập tức cúi người lại đây hôn trộm ta một cái rồi nói “Ồ trong mắt ta chỉ có người là xinh đẹp nhất”

Ta biểu hiện ra bộ dáng tựa hồ vừa lòng, hướng hắn mặt giãn ra cười vui.

Hảo

Thư ký ! Ta nhớ kỹ.

4. Chương 4: Đục Nước Béo Cò

Khi yêu ta thường hay nói giỡn là thể lực của mình rất yếu,nên mỗi lần đi đâu gặp phải cơn mạo cảm,ta đều bị trúng. Cho nên lần này không phụ sự mong đợi của mọi người,ta lại trúng chiêu .=!=!

Liên tục bị cảm mấy ngày,thống khổ muốn chết,nước mũi không biết tìm bao nhiêu khăn tay.Vì thế lão công nhắch cho ta một cái tin thật dài,ý tứ là muốn ta chiếu cố chính mình ,không nên quên uống thuốc,muốn ăn cái gì nói cho hắn,hắn sẽ mang về cho ta.

Thiệt! Đúng là có tật giật mình,ta hoàn toàn tin tưởng vào ý nghĩ của chính mình.

Một người lười biếng,ngay cả tay đánh bàn phím cũng không quen thuộc,làm sao có thể nhọc công đi xa mua thứ ta thích.Không cho ta nói chuyện điện thoại,lại nhắch tin như thế triền miên ân ái? Đừng tưởng rằng một chút ơn huệ nhỏ nhằm khiến ta bị lạc phương hướng,định tiến vào sự phòng bị ,ta là không có khả năng bị trúng bẫy.

Trời cũng không giúp ta ! Mạo cảm nhẹ thể nhưng chuyển biến thành mạo cảm nặng,này không thể không đến bệnh viện.

Mỗi ngày đều phải đi đến bệnh viện truyền nước muối.

Lão công cố tình nói mấy ngày nay rất nhiều công việc(không biết là việc thật hay việc giả) (NN:câu trong ngoặc đơn là của chị nhân vật chính không phải của bọn nha :>). Từ nay về sau sẽ có rất nhiều câu để trong ngoặc như vậy,là suy nghĩ của nhân vật ha

).Ta không muốn cho hắn đưa ta đi,nhưng hắn lại cố chấp không chịu nói sau khi đưa ta đến bệnh viện,lại trở về đi làm.Rơi vào đường cùng ta đồng ý,lão công cũng không ngại phiền toái,ta có sao mà không làm.

20 phút qua đi,chúng ta đến bệnh viện,ta cầm thanh treo bình truyền ngồi ở trên ghế,lão công phụ trách đi lấy dịch truyền cho ta.Ta ngồi nhìn vào màn hình Tivi,thấy lão công đang loay hoay tìm tới tìm lui,người này đang làm gì? Đang nghỉ hoặc,liền thấy hắn từ chỗ nữ y tá cầm theo một cái bình nhỏ,không chút hoang mang ở bên trong là nước truyền dịch.

Hắn đi đến trước mặt ta,theo trong bao lấy ra một cái bao tay,trước đeo một cái vào tay ta (tay trợ lực ôm cột truyền dịch quả là lạnh),sau đó quần quanh dọc theo thân cột treo bình truyền dịch vài vòng. Sau khi cố định tốt,mới đem tay kia của ta nắm vào thân cột “Hiện tại sẽ không lạnh nữa đúng không?” lão công ở một bên vừa lòng nhìn ta

Đều nói sinh bệnh dễ dàng làm ột người trở nên yếu ớt,về cố gắng nguy trang kiên cường liền như vậy bị tan rã.Hơn nữa đầu choáng váng nên cũng hồ đồ hơn,ta cảm động thốt ra “Không lạnh,nước dịch truyền lạnh như băng thông qua bình nhỏ tình yêu này đã biến thành dòng nước ấm chảy vào trong trái tim ta”

Lão công nghe xong tươi cười rạng rỡ,cười không hoàn hảo,nhưng nụ cười này lại làm cho người y tá chung quanh đầu óc mê mụ,choáng váng.

Trong chốc lát lại đây hỏi xem dịch chảy có quá nhanh không, trong chốc lát lại hỏi có cần hay không kiểm tra nhiệt độ cơ thể.không bao lâu lại hỏi có cái gì không khỏe không?

Ta trước kia thật đúng là không phát hiện ra y tá ở bệnh viện này lại “Nhiệt tình” như thế.Chẳng lẽ nay bệnh viện cũng kinh tế bị đình trệ,bệnh nhân ít nên cần phải quan tâm đến chúng ta ?

“Ấn,hừ ~” thanh âm khàn khàn ở yết hầu,ta cười yếu ớt đối với lão công bên cạnh nói “ Lão công ,ta khát nước,giúp ta đi mua nước”

Hừ !Tưởng muốn nhìn trộm lão công của ta ,không có cửa đâu! (NN:là nam nhân của ta không được phép ngắm,giống câu của đại tỷ ta ha ==)))

Sau khi lão công đi,ta vẫn hồi tưởng chuyện phát sinh trong khoảng thời gian này.Tuy nói hiện tại hắn không quá giống nam nhân trước kia của ta,nhưng là không có chứng cứ xác thực.Nói không chừng thật là lương tâm hắn phát hiện cần phải đối tốt với ta! Chẳng lẽ là ta hiểu lầm,là ta nghĩ oan cho hắn?

Không nên làm một nữ nhân đặc biệt, luôn khoan hồng độ lượng với một nữ nhân được tín nhiệm. Một khi bị răn cấm, sợ rằng mười năm không tỉnh lại. Nhưng xen vào những biểu hiện tốt đẹp vừa rồi của hân, ta nên lo lắng hay không một lần nữa xử lý.

Bỗng nhiên điện thoại vang đánh vỡ trầm tư của ta. Là di động của lão công báo có tin nhắn.

Đừng trách ta vô sỉ, hiện tại là thời khắc phải áp dụng phi thường thủ đoạn.

Mở di động ra vừa thấy :

“Người chừng nào thì đến, ta chờ người tâm đầu nóng nảy!

Không kí tên”

Mẹ nó, thiếu chút nữa thì bị hân lừa. Ta nổi giận dùng dùng, muốn ta trúng chiêu, còn muốn gạt ta, may mắn ta thanh tỉnh sớm không rơi vào cạm bẫy ôn nhu của hân.

Khó trách đoạn thời gian trước như vậy lo lắng gửi tin nhắn cho ta, hóa ra là cảm tình là đã được huấn luyện, muốn lấy ta làm đối tượng thử luyện nha.

Tin nhắn, ta nhớ kỹ!

Mượn hoa hiến phật.

Không đành lòng chuyện nhỏ sẽ bị mắc mưu lớn. Ta không ngừng nhắc nhở chính mình. Càng là thời gian mấu chốt, ta càng phải cẩn thận. Đừng có hồ đồ ngốc nghếch mà nghĩ đến việc vừa khóc, vừa bát nháo đòi thất cổ để giải quyết vấn đề, đó là tối biện pháp, nam nhân căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng.

Điều hai trong nữ nhân bảo điển:

Vào thời điểm này không cần làm ột nam nhân phụ lòng thương tâm, nữ tử càng phải hiểu được thương tâm cuối cùng vẫn chỉ là mình.

Nếu nam nhân kia là vô tình, người lại bị thương không động đến tâm của hân, cho nên thu thập lại bị thương để cuộc sống tốt hơn.

Thừa dịp được nghỉ, mang theo con trai cùng lão công trở về nhà mẹ đẻ

“A Sanh đã trở lại, công việc vẫn tốt chứ?” lão ba gặp ta vừa vào đến cửa, liền cười ồn ào

Nữ nhi đã trở lại, không hỏi cái khác, mở miệng chính là hỏi công tác, ta sao không biết khi nào thì lão ba như vậy quan tâm ta.

“Đúng vậy nha!” kéo con vào trong phòng

“A? Thế nhưng còn không có bị từ chối. khó được, khó được”

Nếu có người thành lĩnh xảy ra quan tâm người cũng không phải là chuyện tốt. Nói không chừng người ta rõ ràng là có tâm tình xem náo nhiệt. (NN:chị này đúng là quá đa nghi =”=!)

“Chị, công việc của người như thế nào?” lại chạy đến một tên vô giúp vui, cảm tình ta thực khó chịu. Xin lỗi mọi người nha ?

Lười giải thích ,bọn họ nháo tốt lắm. May mắn có con cứu nguy ,gọi một tiếng.“Ông ngoại,cậu!” đem bọn họ dỗ cười như nở hoa

Lại nói bộ dáng của con ta quả thực là phiên bản của lão công (Bất đắc dĩ rất cục có con là cơ hội ,đương nhiên phải tốt tốt giới thiệu một phen)

Tuổi còn nhỏ nhưng đã có không ít tiểu cô nương sắp xếp thành đội hình chờ khi lớn lên làm bạn gái hân. Mỗi lần bị người khác hỏi, đúng lúc hân đều nói “Đây không thể hẹn trước, về nhà phải hỏi qua mẹ ta mới có thể trả lời được” ha ha

.Thật sự là con ngoan, không uống công ta ngày thường dạy bảo hân.

Khi ăn cơm ,lão ba nói đến Trần gia cạnh nhà cuối tháng có con muốn kết hôn.

“Là Thanh Hoa hay là Phục Sáng?” ta hỏi

Nhà bọn họ thật đúng là gọi tự, anh trai kêu “Trần Thanh Hoa” em trai kêu “Trần Phục Sáng”, nhưng là hai người hai người khi học trung học đều không có gì bất tiện.

“Là Thanh Hoa, bắt quá Phục Sáng cũng nhanh”

Nguyên lai ở Trần gia Thanh Hoa và Phục Sáng không cùng nhau chi tranh a, tinh thần khả gia, đáng giá khen ngợi.

“Đương nhiên Thanh Hoa, Phục Sáng bên nhà họ căn bản so ra kém con rể nhà chúng ta”

Lão ba tại lời nói son sắt kia khoe khoang, nhìn lão công ngồi bên cạnh ta nghe thấy đem rượu vừa cho vào trong miệng phun ra ngoài hết. Xem vẻ mặt thống khổ của hần, ta xuất phát từ hảo tâm đối hần nói “Muốn cười liền cười đi, nhịn sẽ bị nội thương liền không tốt lắm”

Quả thực lão công liền nhịn không được cười to, tiếp theo cả nhà đều cười ngã người vào trên bàn cơm, xem ra ta vẫn còn “sinh động” “hoạt bát” nha.

Sau khi ăn xong, ta cùng lão công đi tản bộ ở công viên, trong lúc vô tình thoáng nhìn thấy bầu trời đầy sao.

Vì thế ta giữ chặt cánh tay lão công nịnh nọt hỏi “Lão công có phải hay không ta nghĩ muốn cái gì người đều mua cho ta?”

Lão công nói “Nói đi, lại nghĩ muốn cái gì?” (xem ra gần đây ta đã trở thành kẻ phá sản...)

Ta chỉ lên trời “Ta muốn sao trên trời!” (NN:chị lãng mạn quá =)))

Hần nói “Này thật đơn giản, chỉ cần để một chậu nước, nhìn vào là người có thể có sao”

Hần

~ Như thế nào lại cảm thấy hần giống một lão keo kiệt. (NN:cái đó gọi là con người thực tế:))

Không thú vị!

Gặp ta không nói gì, lão công còn nói “Ở gần công ty mới có cửa hàng mua sắm, người nếu có rảnh đi đến đó mua cái xx, đại bài tử màu đen BRA đi, ta cảm thấy rất tốt”(BRA:áo nâng ngực :”>)

Ta nghi hoặc hỏi “Phải không? Người làm sao mà biết?”

Hần nói “Ta cấp XX (hần hỏi ý đồng bọn) nói là muốn giúp lão bà chọn cho em gái, bảo nàng cho ý kiến”

Ta nói “Vậy người lại làm sao mà biết nàng biết được đáng người nào, này bài tử BRA có thật nhiều loại a”

Hần nói “Nàng xem rất kỹ! Nói sau vô luận người mặc vào đến vẫn là ta thoát nhìn đều thoải mái”

Nói xong còn không quên ái muội khụ hai tiếng.

Khụ, người lại khụ. Khụ đến chết là tốt nhất ! Hừ

Phát triển thật là nhanh chóng a, đều đã vượt qua hỗ trợ mua BRA, còn muốn trái thơm , phải ôm làm người hưởng phúc.

Hít sâu một hơi, ta nhân!

Trời vẫn còn, ta sẽ chậm rãi tính với người.

5. Chương 5: Cáo Mượn Oai Hùm

Vài ngày gần đây, tình hình càng nghiêm trọng đến gay cấn, đạt đến trình độ người chết ta sống.

Hai ngày trước ,hần tặng ca.

Hần tặng ca, chê cười. Lấy hiểu biết của ta đối với hần, tặng ca cho hần là không thể hoàn thành nhiệm vụ. Có người đến chỗ nào đều tặng ca, có người đến chỗ nào đều sẽ không tặng ca.

Hắn là loại sau.

Hắn cứ nhiên giảng giải nói với ta muốn tăng ca.

Ta nói hảo.

Hừ nhin không được đi,giấu đầu lòi đuôi đã dần lộ ra,khăng định hắn đi tìm nữ nhân.

Người chậm rãi lê lổng đi,ta mới không cần ,tốt nhất đừng trở về,ta đi đánh CS để cho vui vẻ.

Trên màn hình: đội cảnh sát gác cửa B cùng đạo tặc đang ở hỗn chiến.Trên màn hình không ngừng biểu hiện ai giết ai.Sau một cuộc khảo nghiệm, trải qua sống hay chết ,ta cùng một cảnh sát may mắn còn sống.Cảnh sát thập phần kích động,cầm AK đối với thi thể đạo tặc chính là một trận loạn tảo,người bên cạnh đóng vai phụ rống lên “Nhìn người còn có dám hay không hướng ta nổ súng”, ta phụ họa “Đúng thế, nhìn người còn có dám hay không giết cảnh sát!” rút thương ra cùng hắn chém thi thể.Đột nhiên ta “A” một tiếng ngã xuống đất,bị đạn lạc của đội AK bên phải đánh trúng đầu.... (NN:đến chết cười với chị này ,lần trước vì người ta bận đi wc về kịp mà bị mất mạng ,đợt này lại bị trúng đạn bay lạc =)))

Sau sự kiện này ta kết luận: không cần dễ dàng tức giận,nếu nhất định phải phát tiết,thỉnh đứng sau đội bên phải để phá...

Nói thật dễ nghe,khả năng tối hôm đó ngay cả đánh CS ta đều đã thất thần.Ta chỉ nghĩ trong đầu hắn đang ở trong khách sạn tán tỉnh,hay ở trong khách sạn thoát y,nhẽ ra giờ này nên đã trở về?

Ta kiên nhẫn chờ đợi

Thời điểm 9 rưỡi ta nghĩ: chờ thời điểm hắn trở về ta quyết không hỏi nhiều một câu,ta làm bộ không quan tâm.

Thời điểm mười rưỡi ta nghĩ: sẽ không gọi điện thoại thúc giục, miễn cho phá hư kích tình của hắn.

Thời điểm 11 rưỡi ta nghĩ: người đi chết đi! Trộm được tình hoàn toàn không cần gia đình.

Nổi giận dùng dùng cầm lấy điện thoại,âm thanh thấp giọng uyển chuyển “Còn chưa hết ca sao? Có một mỗi không? Mau về đi ,ngày mai còn phải đi làm!”

Lão công ở đầu dây bên kia miễn cưỡng trả lời “Trở về!”

Mà ta ở đầu dây bên này chính là ma đao

Ta đều muốn tốt lắm,nghĩ chờ cho hắn vừa vào đến cửa không nói hai lời sẽ chạy lại ngửi từ trên xuống dưới,xem trên người hắn có mùi hay không.

Sau đó không đợi hắn tắm rửa đổi quần lót,ta liền một phen đem hắn đặt tại trê giường,thanh âm tao mị mà nói muốn tra xét hắn rốt cuộc có hay không tinh tấn.Nếu có một chút hắn khẳng định thành người vong.

Kỳ thật nội tâm ta có sợ hãi cùng không xác định được,nhưng trên mặt muốn trấn tĩnh.

12 giờ hắn đã trở về.

Lão công vẻ mặt mệt mỏi,quần áo nhiều nếp nhăn,không có một chút nào như phong lưu,tài tử nữa.

Thấy ta còn không quên sủng ái sờ sờ đầu ta “Còn chưa ngủ sao?”

“Đúng vậy ,ta chờ người” ta cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Nhìn lão công tựa hồ mệt mỏi ngay cả lời nói đều không nghe rõ “Thật sự là vất vả người” vừa nói chuyện vừa gáp mấy cái liền.

Ta vì thế đau lòng nói “Đi tắm rửa một chút đi,người người đều đã bốc mùi”

Ta ở ngoài cửa phòng tắm chờ,thỉnh thoảng lại giúp hắn mang quần áo vào.

Chờ hắn tắm xong rồi,chuẩn bị tiến vào chặn ngủ,ta mới nhớ tới kế hoạch rất trọng yếu chưa kịp thực hành của mình

Ta bám trụ lão công ôn nhu nói “Lão công!”

Hắn bắt đầu nhìn ta liếc mắt một cái giận dữ nói “Lão bà ta thật sự mệt mỏi,hôm nay không được”

Không được?Cái gì không được,ta cần bản đã có hỏi đâu.

Sau đó thấy biểu tình của lão công thì bình tĩnh đại ngộ,nguyên lai hắn...Nhưng lại nghĩ ta kéo hắn là muốn làm chuyện kia.

“Oanh” ta nghĩ hiện tại mặt ta khẳng định giống như chảo lửa đỏ giống nhau

“Người hiểu sai rồi”

“Đều đã là lão phu thê,còn dễ dàng như vậy đỏ mặt.Thật đáng yêu!”

Nếu lại bị hắn nói tiếp,ta ngày mai liền không cần làm người,liền nói “Người không phải mệt mỏi sao,đi ngủ sớm một chút ,ngoan!” (NN: *hự hự *đỡ không nổi đôi này,dễ thương mới chẳng ngoan =”=!)

Lão công ngoan ngoãn nằm xuống,không lâu sau đã đi gặp chu công.

Mà lòng ta nghĩ có việc cũng chờ ngày mai bàn bạc.

Mượn đao giết người

Ngày hôm sau hắn sinh bệnh,kỳ quái gần nhất thực lưu hành sinh bệnh sao?

Nhìn lão công nhú mảy,bộ dáng tựa hồ thực không thoải mái,ta ai oán nói “Lão công người vì sao sinh bệnh? Là tối hôm qua mệt?”

Hắn ấn cái trán nói “ Chắc thế”

Ta lại ai oán nói “Lão công người sẽ không bỏ mẹ con ta đi chứ?”

Trùng hợp con cũng ở bên cạnh,không rõ cho nên nhìn chúng ta,sau đó đi đến bên người lão công “Ba ,đừng bỏ đi!” tiếng kêu cùng trong mắt tràn ngập nước mắt,tùy thời khắc đều phải bùng nổ cảm giác.Nhìn xem đều làm cho người ta đau lòng a.

Nhìn đôi mắt tử kỳ dị chúng ta,lão công kinh ngạc nói “Ta sẽ không bệnh chết,các người yên tâm” (NN: *hồ hồ* chị thâm thật mượn con nói khéo,thế mà anh lại tưởng chị lo mình bị bệnh chết =)))

Nữ nhân tốt không nên đấu cùng với nam nhân bệnh,ta cũng không phải là người không thông tình đạt lý,chuyện tối hôm qua qua đi.

Ta nhiều lần ở cảnh trong mơ nhìn thấy thời điểm khi hắn hết tình không còn lưu luyến,mỉm cười khom người rời đi,ta đã muốn là thực nữ phải có phong độ của thực nữ,không làm người đàn bà đánh đá,không làm đồ phụ,không làm oán phụ.Ta dĩ nhiên là thành công hơn mọi người,buông tay rời đi lại không tổn thất cái gì.Bất quá là một người nam nhân mà thôi.

Người thế nào không đến trước mắt,không cần đem chính mình nghĩ đến cỡ nào dùng cảm vĩ đại.Cảnh trong mơ sở dĩ làm người ta hướng tới,nhưng khó có thể thực hiện được.

Ta đều phát điên

Đêm qua ,hắn chạy về nhà hưng phấn mà nói “Hiện tại hàng không bán giá rẻ đi Anh quốc! Mỗi một vé mới có 9 tệ 9!” (PS:không cần cảm thấy kỳ quái,hàng không thường thường có rất nhiều giá rẻ đi nước ngoài được bán ra.Lần trước ta cùng một bằng hữu còn mua được nguyên một vé máy bay đi Mỹ) (NN:Cái PS là của tác giả

)

Ta cười lạnh một tiếng,liếc mắt nhìn hắn “Người có ý tứ gì? Năm nay đi Anh quốc người ngồi ở khoang hạng nhất dành cho người của công ty đi công tác,còn ta ngồi ở khoang 9 tệ 9?”

Hắn cười hắc hắc

Nam nhân a,khi thời điểm tâm của hắn đã không ở trên người người,thì hắn đã không muốn quan tâm đến sự sống chết của người.

Muốn ta ngồi ,không có cửa đâu,ta leng leng quăng một câu “Ta không ngồi ,ta không muốn nửa đường bị chết” (NN: chỉ sợ đi máy bay giá rẻ hay gặp trục trặc chết ở ngang đường =)))

Hắn cười nói “Ngồi đi,ta mua bảo hiểm cho người”

Quả thực là hắn sinh bệnh có vẻ tốt hơn,bệnh vừa khỏi lại bắt đầu “khẩn cấp”

Hắn nếu thật sự như vậy hi vọng ta chết,chứng minh trong cuộc sống của hắn đã không cần có ta.Hắn thậm chí muốn từ cái chết của ta kiếm lời

Nữ nhân a,nên đối tốt với chính bản thân của mình một chút.

Năm nay đi Anh quốc,ta chẳng những muốn đi,còn muốn cùng hắn ngồi ở khoang hạng nhất.

Nữ nhân nên đối với chính mình hảo một chút,toàn đi kiếm tiền có lợi ích gì? Còn không phải cấp nỗi nghiệp lưu lại một cái hố nhỏ

Một tỷ tỷ đã nói “Cuộc sống quan trọng nhất là còn sống,phía sau mới có ý nghĩa”

Hắn hiện tại đã nghĩ muốn diệt ta.

Điều thứ ba trong nữ nhân bảo điển:

Nếu một người nam nhân bắt đầu chậm trễ người,mời người rời hắn đi. Không cần đau đớn,không cần lâm vào không tha ,lại càng không bắt phải trả cho giá nhu tình cùng tình yêu của người

6. Chương 6: Hồng Hạng Vượt Tường ?

Không phải ta cố ý,ta thề ta thật sự không phải cố ý muốn theo dõi.Ai b bọn họ lại tốt xấu có muốn chết hay không cố tình xuất hiện trước mắt của ta.

Sau khi tan tầm,tâm huyết dâng trào muốn đi dạo phố.

Trong điều thứ tư của nữ nhân bảo điển:

Phải tin tưởng chính mình,đối xử tử tế chính mình,làm cho cuộc sống chính mình phần khích hơn.Không cần lắm cho rằng là muốn làm ôi cá nhân hối hận,mà nên làm cho người của chính mình thấy mới mẻ hơn.

Đi tới ,đi tới,ánh mắt tự nhiên mà như vậy bị một đôi nam nữ phía trước hấp dẫn.Ta cũng không hiểu rõ vì sao ánh mắt đầu tiên liền đem hai chữ xuất sắc đặt ở trên người bọn họ.Kỳ thật ta cũng không thấy diện mạo của bọn họ như thế nào,thẳng đến vạch bước qua đường,đèn đỏ,bọn họ dừng lại cước bộ,ta mới phát giác ra ta nhìn bọn hắn chằm chằm đã lâu. Chột dạ ta thu lại tầm mắt,lại phát hiện chung quanh nhìn bọn họ cư nhiên không chỉ có mình ta.

“Quần chúng làm trụ cột” làm cho sự chột dạ của ta giảm đi vài phần,tầm mắt lại bắt tri bắt giác nhìn hướng bọn họ.

Đèn xanh bật lên,bọn họ một lần nữa bước đi,đồng thời cũng thu hẹp khoảng cách giữa ta và bọn họ

Cẩn thận nhìn lên,như thế nào cảm thấy càng nhìn càng quen mắt,mạnh bạo đi về phía trước gần chút nữa từng bước .

Mẹ nó,trách không được cảm thấy nhìn quen mắt,cảm tình nhìn 10 năm

Bóng dáng nhiều năm ta làm sao mà không nhận ra (người nào đó thấy đúng hảo hảo về nhà kiểm điểm một phen – -II) .Còn nửa ngày mà lúc này bên cạnh lão công lại là nhân tình của hắn,không đúng,là Vạn Ngọc tiểu thư.

Tan tầm không trở về nhà,một mình cùng thư kí đi ra ngoài,có thể có cái gì chuyện tốt.Đừng nói cho ta là công việc,này nói ra ngay cả tiểu hài tử cũng không tin,há có thể lừa ta.

Bọn họ rẽ ở ngã tư,ta vội vàng theo sau,tránh ở chỗ rẽ nhìn trộm.Trước kia như thế nào không phát hiện ra ta thế nhưng còn có tiềm năng làm đặc vụ a ==

Đang muốn cất bước về phía trước,đột nhiên có một bàn tay hướng vào lưng ta chụp đến.

“A~~” không cần hoài nghi,có thể át ra tiếng kêu có lực rung động như thể trừ bỏ ta ra bên ngoài tuyệt đối không có người thứ hai.Hiện tại ta nhưng thật ra bắt đầu có điểm đồng tình với đồng chí “Kẻ trộm”,không có tâm lý năng lực thì thật là không chịu nổi.(=)))

Quay đầu trông mắt nhì đầu sở gây nên

“Tử Đằng?” kỳ thực tên của hắn là Bồn Nhất,nhưng nếu hắn không phải họ Đỗ thì rất nhẽ.

“Thật là nguoi,ta vừa rồi nhìn nửa ngày cũng không dám xác nhận” hắn cười nói.

Nhìn quanh bốn phía rõ ràng ánh mắt nữ tính hơn rất nhiều.Ai

~ vì sao trước kia không biết là bộ dạng suất nhân mấy ngày nay đều biến dạng,người người thành nữ tính thần tượng,nam tính công địch.

Quên đi ,dù sao hiện tại quay đầu lại tìm,khẳng định lão công chẳng biết đã đi đâu,rõ ràng không tìm ,về nhà hảo hảo đề ra nghi vấn.

Tử Đằng (vẫn là bỏ họ ra kêu có vẻ dễ gọi hơn) là bạn học thời trung học của ta,toàn bộ là thanh niên đầy nhiệt huyết.

Sau khi gặp mặt chúng ta liền nói chuyện trên trời dưới đất.Tiếp theo hắn mời ta ăn cơm chiều.

Lòng ta đã hết hi vọng khi mấy ngày nay lão công không có ở nhà,lão công hiện tại chính là vội vàng bắt diệc nhạc hồ,nào có công phu để ý ta. Về nhà đối mặt với vách tường còn không bằng cùng hắn đi ăn cơm,khó có được người khăng khải mời khách, không ăn không được.

Khởi điểm của sự trùng hợp này là nhận thức sai lầm bước đầu của ta...

Điều năm nữ nhân bảo điển:

Đối với thiện ý thưởng thức của nam tử,nên đáp lại mỉm cười nhợt nhạt.

Nhưng là lúc này ta lại một chút cũng cười không nổi.

“Liên Húc Sanh,kỳ thật ta đã thích người nhiều năm!”

Nếu người nói những lời này không gọi là Đỗ Tử Đằng,cũng không gọi ngay cả họ của ta trong lời nói,ta nghĩ ta sẽ càng vui vẻ.

“Ai

~” đã muốn không nhớ rõ đêm nay là lần thứ mấy thở dài,thực hối hận vì chấp nhận một bữa cơm ,mà ta lại đem chính mình rơi vào vấn đề phức tạp như thế.

Gần nhất ta rớt cuộc là gặp được vận may gì a.Đầu tiên là lão công có nhân tình (xem như có đi) ,tiếp theo là chính mình nhận được lời tỏ tình.

Phải biết rằng từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu tiên ta được tỏ tình,lần đầu tiên! Liền ngay cả lão công của ta cũng chưa có nói qua như thế,lời nói làm cho người ta tim đập.Hơn nữa bộ dạng của Tử Đằng so với lão công cũng không kém,điều kiện kinh tế cùng lão công tương đương,hơn nữa so với lão công càng biết dỗ người....Đợi chút! Ta đây là đang suy nghĩ cái gì? Làm sao có thể lấy Đỗ Tử Đằng so sánh với lão công.Trời ạ,ta như thế nào cảm thấy có điểm có cảm giác giống hồng hạnh ra tường a!

Hôm đó,về nhà nhìn thấy lão công ,ta thể nhưng sinh ra một tia xấu hổ. Tuy nói lão công phải thực xin lỗi ta trước,nhưng ta là một nữ nhân rất mẫu mực == ,tuyệt đối không muốn có tình ở bên ngoài.

“Lão bà,người đã trở lại? Ha ha!” lão công lắc lắc lắc lắc đi đến trước mặt ta,vừa nghe thấy có mùi rượu,vừa rồi mới bắt đầu cảm thấy sinh tội ác nhất thời không còn.

Quả thực vui vẻ sao,rượu nặng 56 độ uống vào cũng làm cho người có thể say thành như vậy ,ta tức giận ,hắn khẳng định có nhân tình!Đủ loại dấu hiệu cho thấy

Ta còn chưa lên tiếng,lão công liền ngã xuống trên người của ta,ép tới ta không thở nổi.Cuối cùng cổ sống cổ chết đem hấn đặt trên giường,vừa ngồi xuống còn chưa kịp thở,lão công xoay người một cái liền đem ta nằm xuống giường,còn để một cánh tay chặn ngang trên người ta.Ta nghĩ đứng dậy ,nhưng là như thế nào cũng không nhấc tay hấn ra được.Một cái người say như thế,nhưng vẫn có khí lực lớn như vậy,ta chỉ có thể hướng lên trần nhà mắt trợn trắng.Quên đi,ta buông tha cho giấy dựa,ta bất động ,nhưng là lão công không đứng yên,vùi mặt vào cổ ta ,ô ô nói “Không phải rời khỏi ta...không phải rời khỏi...”

Đột nhiên ta cả người cứng ngắc,ở đêm khuya trong thành thị ,ta nghe thấy tâm của ta xoạch xoạch,cùng với âm thanh tiếng nứt nho nhỏ của tượng thủy tinh rơi đầy đất giống nhau.

Nguyên lai yêu một người là như vậy:để ý,hít thở không thông,thống khổ,tương tứ muốn chết

Ta vẫn nghĩ đến hấn đối với ta mà nói chẳng qua là ở phổi ngẫu nhiên lấy một cái tên,là ba đứa nhỏ của ta,một cái thân phận “trượng phu”treo lên,cộng đồng sinh hoạt dưới một mái hiên,trừ này ra bên ngoài không có ý tứ gì đặc biệt

Nhưng hôm nay nghe thấy hấn ở trong lòng ta la hét không ột nữ nhân khác đi,ta mới cảm giác được tất cả đều là lừa mình dối người.

Nếu hấn không cần ta,ta phải đi chết

Một khắc cũng không muốn sống tạm,ta muốn đi tuần 18 năm tình yêu kiên trì của ta

Bình đến tướng chặn.

Nhiều năm trước hấn không cần ta.

Khi đó ta còn là cái toàn chức phu nhân,sau hôn nhân ra điều kiện thật tốt,lão công cũng toàn thực hiện,ta thực yên tâm,cho dù có một ngày hấn rời ta đi,ta dựa vào những thứ hấn cho ta nửa đời sau sẽ không gặp phải vấn đề lớn.

Sau đó ta liền phát giác lão công xảy ra vấn đề.Thường thường trở về thực sự trễ,ta đoán cũng đoán được là chuyện gì xảy ra,nhưng ta không đi đoán,ta không thích phí phạm khí lực.

Tiếp theo có một ngày,có một nữ tử giai nhân thanh tú trẻ tuổi bỗng nhiên tới tìm ta

“Người là Trì phu nhân?” đã tìm tới cửa đã biết rõ còn cổ hỏi, chẳng lẽ ta bộ dạng rất giống obasan sao? (NN: e hèm obasan trong tiếng Nhật là bà cô,bà bác ý,nói tóm lại là già =)))

Không đợi ta trả lời,nàng liền cố tự nói “Người nam nhân của người đã không thương người,hấn yêu là ta.Hôn nhân không có tình yêu là không có đạo đức,các người ly hôn đi!”

Nếu là tới khiêu khích,ta không đánh vài câu sẽ làm nàng thất vọng khi một lòng muốn làm nữ nhân khổ tâm!

Ta định thần,nhàn nhả không một chút nóng nảy nói “Người làm sao biết hấn không thương ta ? Nói sau,nếu các người thực sự yêu nhau,cần gì phải bảo ta ly hôn? Người chân chính yêu nhau không cần hôn nhân,ta ly hôn hay không ly hôn trên thực tế đối với các người hai người yêu nhau không quan hệ lớn.Yêu là vô tư,người nếu thực sự thương hấn,người sẽ không gây áp lực cho hấn,làm cho hấn thống khổ là chính người đã tự đem thống khổ của mình nuốt vào.Cho dù người trong bụng có hoài đứa nhỏ của hấn ,người cũng có thể tìm đến nơi mà không ai biết để sinh hạ,sau đó ngậm đắng nuốt cay nuôi nó 18 năm.Yêu là vĩ đại ,không cần hồi báo.Người nói đi?” (NN: *lấy số* *ghi ghi chép chép* kinh nghiệm ai sau dùng đến

)

Nói xong, giai nhân thanh tú đỏ mặt không nói câu nào,quay đầu tức giận mà về.

Hừ~~ Cùng ta đàm luận hôn nhân không có tình yêu là không có đạo đức,lão nương mười năm trước đã đọc qua rất nhiều sách về vợ chồng, luận được đến người mà dám đến động thủ trên đầu thái tử?

Làm vợ kỳ thật có ưu thế,người mới có cái gì mà tranh? Hiện tại lão công cảm thấy nàng mới mẻ,theo thời gian ,nàng không phải cũ sao? Làm vợ phải thể hiện lòng dạ của làm vợ.

Vì thế ta sau lại bình tĩnh văn vẻ phân tích,nói lúc ấy ta nài ép lôi kéo hẳn trở về là vì nhần, chịu không nổi tự tôn đâm bị thương.Ta kỳ thật hoàn toàn không thương hẳn,bất quá là không chịu cúi đầu trước một nữ nhân khác.

Bất hạnh 8 năm sau hôm qua lại tái diễn.(NN:là do chị nghĩ thế thôi =)))

Hiện tại ta có thể khẳng định nói cho người vô luận hẳn có bao nhiêu ý đồ chạy trốn,ta đều phải dùng dây thừng trói.,dùng ngưi kéo,dùng nước mắt dỗ,biết vàng lờ,can tâm có tiểu thiếp.Tóm lại ta phải đem hẳn lưu lại, lưu không được tâm của hẳn,cũng muốn lưu lại con người của hẳn

Bởi vì ta thương hẳn.

Cùng tự tôn không quan hệ.

Cho nên thiên hạ không có nữ nhân siêu phàm thoát tục đi.Này cái gì gọi là lãnh khốc là vì không có tình yêu chân thành.

7. Chương 7: Đả Thảo Kinh Xà

Nửa đêm ,điện thoại của hẳn vang,khi đó hẳn đã tiến vào mộng đẹp. Ta rón rén đi ra khỏi phòng ngủ,lúc này hẳn tiếp điện thoại nghe đường hoàng.Ta thật muốn hội hội cùng tiện nhân có mối hận đoạt phu với ta nói chuyện một phen.Theo ta thường nam nhân,ta muốn nàng muốn s g không thể ,muốn chết không thể,đem nàng dẫm nát dưới chân,mặc dù đã chết cũng phải tiêu thi.

Ta kỳ thật không cần sử dụng bạo lực,ta hay dùng ánh mắt sắc bén như đao,khéo lưỡi vũ nhục nàng thì nàng cũng mệnh đoạt hoàng tuyền.

Ở bên ngoài cửa phòng ngủ chợt nghe bên trong lão công khe khẽ nói nhỏ.Ta nghĩ xé vỡ da mặt ,nằm sấp ở ngoài cửa,tai dí sát vào cửa gỗ ,vô xỉ nghe lén.

Lúc này nếu người nhìn thấy hình tượng của ta,một chút tướng tượng cũng không ra ta từng thực nữ.

Rất nhỏ nghe không thấy.

Còn trang bị cái gì rộng lượng ,nhã nhặn a ! Kia không phải là ta,ta từ nhỏ luôn luôn có ý thức mạnh mẽ giữ lấy cái của mình.

Ta phá cửa mà vào,đứng ở trước giường giường giường mắt hỏ nghe hẳn rớt cuộc nói cái gì.

Chỉ thấy lão công nói “Người nhầm rồi” sau đó gác máy.

Gạt đũa nhỏ ba tuổi đi,hai người nửa đêm nói nhỏ lâu như vậy,đến khi ta vào người mới phát hiện ra nhầm số ?

Ta cười lạnh một tiếng nói “Đưa điện thoại cho ta!”

Hẳn không rõ cho nên mới hỏi “Gì chứ?”

“Người đưa cho ta đi!” ta thân thủ đoạt lấy.

Muốn mặt mũi gì nha,mọi người muốn đã đánh mất.

Muốn khí chất gì nha,ta chính là một con nhóc đại tục.

Muốn phong đạm gì a,lòng ta đều nát.

Ta một phen đoạt lấy điện thoại của hẳn,mềm giọng an ủi hẳn “Người ngủ đi!” cũng thay hẳn tắt đèn.

Sau đó hình dạng bốc hỏa như một tay muốn túm tóc tiện nhân, một tay kéo tay tiện nhân,răng nanh cắn chặt,ánh mắt như tượng khủng long ngồi trên ghế sôpha ở phòng khách.

Trước bình tĩnh một chút cảm xúc,chuyên chú nhìn vào 8 dãy số trên màn hình điện thoại.

Ta phát hiện nữ nhân về đồ điện thật sự là ngu ngốc.

Di động này trước kia còn là của ta! Mới một năm không cần ta đã quên hết công dụng chức năng,tìm nửa ngày,tay đã run rẩy,chính là tìm không ra số điện thoại hần đã tiếp.

Thật vất vả mới tìm được,là số cuối cùng.

Tại đêm khuya ta tưởng rằng đã làm ấy nhà bên cạnh ,mọi người nghe được ta nổi bão.

Ta liền nhanh nhẹn dừng mãnh gọi cho nàng xem xem! Dám trộm trên đầu ta!

Ta thừa nhận nam nhân của ta là cực phẩm trong cực phẩm,Man of the man .Đã có thể tính như vậy cực phẩm,cũng phải có cực phẩm xứng đôi đi! Người tính thế nào cũng chỉ giống như củ hành tỏi?Tay quá dài chớ trách ta mau khảm ma đao!

“Người là ai?” ta đối với đầu bên kia điện thoại thấp giọng gào to.

Bên kia vang đến một âm thanh của nam nhân “Kỳ quái,người gọi đến số của ta cơ mà,người là ai?”

Trời ạ,xong rồi!

Ta có thể cùng nữ nhân đấu,ta thậm chí có thể đem kinh nghiệm đấu cùng nữ nhân viết thành một bộ bảo điển.Đối với người.... không có kinh nghiệm đấu cùng nam nhân.

Hần hần hần hần hần....Hần dĩ nhiên là....

Ở nhận thức nhiều năm như vậy ta mới phát hiện ra (NN:chị nghĩ anh là gay ,chị đấu với nữ nhân thì được ,nhưng nam nhân thì ... *hắc hắc*)

“Người ...người ...người...Người rốt cuộc là ai? Người vì sao gọi đến số này? Vừa rồi có phải là người ?”

Ta đã muốn có chút rút lui có trật tự

“Người rốt cuộc là ai? Người nửa đêm gọi điện thoại cho ta?” đầu dây bên kia cũng bắt đầu không kiên nhẫn.

“Vừa rồi người gọi đến số điện thoại di động này?”

“Vừa rồi ta không gọi đến số này!”

“Vừa rồi người gọi điện thoại cho chồng ta?”

“Vừa rồi ta gọi điện thoại cho bạn!”

“Vậy người vì sao gọi đến số này?”

“Bởi vì ta nhầm!”

Ta thiếu chút nữa theo cơn gió thịnh nộ bay xuống đáy cốc.

Ta lắp bắp nói “Xin lỗi,xin lỗi,ta...ta...ta nhầm rồi” cười tươi như hoa.

Mà khi ta đang muốn trở về phòng,thì trên hành lang phòng khách nhập nhèm ánh mắt thịnh nộ của lão công.

“Người rốt cuộc muốn làm gì?” người xung quanh không phải bị ta bùng tỉnh,mà là bị hần.

Ta là nhận đánh nhận mắng tuyệt không cãi lại.

Ta vô cùng kiêu diễm hừ hừ bỏ nhào vào trong lòng hần,đầu ở trước ngực hần cọ nha cọ,như là Karla của nhà ta (PS: nhà của ta nuôi một con cún =.) (NN:ý nói bộ dạng chị lúc này giống một chú cún con =)))

Hần một tay đẩy ta ra,hoàn toàn không để ý tới bộ dáng này của ta

“Nga,sai lầm rồi,nga,thực sai lầm rồi.Người có thể hay không tha thứ cho ta lần này?”

Hần thích nhất là Lý Đồng Tương Ngọc trong võ lâm ngoại truyện.Ta tuy rằng phong tình vạn chủng không bằng nàng,nhưng muốn hần bỏ qua thì trăm loại cũng làm.

Lão công bắt đầu lắp bắp “Người ...người...người! Người rốt cuộc muốn làm gì?”

“Người ta không phải để ý người sao?”

“Người đêm hôm lấy điện thoại,tạ có hỏi qua người một câu không?”

“Bởi vì người là nam nhân,nam tử hán chân chính đỉnh thiên lập địa.Tạ không phải,tạ là tiểu nữ nhân.Nữ nhân vốn liền khó đường”

“Người làm như vậy không biết là xấu hổ sao?”

Tạ cúi đầu cười,mặc kệ hán dùng sức đẩy tay của tạ,kiên quyết ôm cổ hán “Ta xấu hổ,xấu hổ cũng khoái hoạt”

Dùng kỹ xảo hết sức mới đem hán đỡ đi ngủ tiếp.Chính mình lại ngủ không được

Vận sức chờ phát động.

Nếu người cho là sự tình liền như vậy đã xong,vậy mười phần sai

Ai quy định chỉ có nữ nhân mới có thể có tính tình đùa giỡn,nam nhân cũng có thể .Hơn nữa nếu so với nữ nhân,kia quả thực là gặp sự phụ.

Rùng mình...

Cả ngày lão công mang gương mặt như cả đời không qua lại với nhau

Tạ lại thấy chính mình thấp thỏm không yên,tra lại cho ta sắc mặt xem, hừ~ai sợ ai!

Nữ nhân không phải là chính phái,chính phái là đã không dụ dỗ không đủ nam nhân.

Nam nhân không trung thành,trung thành là vì phản bội lời thề rất thấp.

Xem ra lúc này tạ cùng lão công ai cũng lâm vào tình trạng khảo nghiệm ác liệt.

Hán đứng ở phòng khách,biểu tình tối tăm,một cái chớp mắt cũng không có,nhìn chằm chằm tạ “Nói!Nam nhân kia là ai?”

“Cái gì nam nhân kia,nam nhân kia,người ta cũng có tên,hán gọi là Tử Đằng!”

Nhất thời đã quên hiện tại nên tức giận là tạ.

“Kêu cũng thật thân thiết a!” âm điệu của hán tràn ngập châm chọc lại làm cho tạ cảm thấy kinh hoàng.

Lại nói,hôm nay sau khi tan tầm,gặp ai không gặp lại gặp ngay Đỗ Tử Đằng cố tình đứng chờ.OMG! Thấy hán tạ quả thực giống như con chuột gặp phải con mèo.Hiện tại không chạy còn đợi đến khi nào.Mà tạ lại thất sách,nhưng lại đã quên chạy,sau khi tính toán một chút tạ ngó lơ đi qua =.= (=)))

“A Sanh,người sao cứ thấy tạ đều quay đầu bước đi?”

Đều do tên gọi này,hiện tại biến thành người như vô cùng quen biết mật thiết với tạ,vì một từ một chữ “A Sanh!” mà tạ thực là hận không thể nói: Lão huynh,người là ai? Chúng ta quen biết sao?

“Không phát hiện ra,ha ha” từ khi nào giả ngu cũng thành bản lĩnh của tạ – -II

“Lần trước chúng ta nói chuyện người lo lắng như thế nào? Hôn nhân không có tình yêu là không đạo đức,người vẫn là sớm nên rời hán đi!”

Nhớ rõ nhiều năm trước cũng có người cùng tạ nói dạng chuyện này.

Nhìn trên mặt hán tràn đầy tự tin,tạ trong lòng thầm dâng lên 108 thứ cảm thán,thật không hiểu người không nên tự tin.Người nha,có phải hay không xem nhiều phim truyền hình,mang chính mình trở thành nam nhân vật chính khổ vì tình.Thật có lỗi! Tạ cũng không có hứng thú muốn diễn nữ nhân vật chính

Thấy tạ sắc mặt không tốt lắm,hán lại sốt ruột hỏi “Thân thể không thoải mái sao? Muốn hay không tạ đưa người về?” Còn không phải là bị hán làm phiền.

Nói xong thế nhưng còn muốn lấy tay sờ mặt của tạ

Tiểu nhân,tạ đã muốn nhện người thật lâu .

Nhưng trước khi ta ra tay đã có một người làm trước một bước.Đột nhiên ta chỉ cảm thấy bị người mạnh mẽ túm lấy,phần eo căng thẳng, bị kéo vào trong ngực ai đó.Thẳng đến ngửi thấy mùi hương quen thuộc, rất nhanh thần kinh mới thả lỏng xuống được.

“Lão bà của ta,ta chính mình chiếu cố,không nhọc người lo lắng” nói xong lưu lại Đỗ Tử Đằng chỉ biết đứng ngây ngốc ,lôi kéo ta bước đi

(Hồi tưởng kết thúc,địa điểm hiện tại: Phòng khách)

Bị hấn vừa nói như vậy,ta nhất thời cũng nóng lên,cái gì cùng cái gì nha, ta không tìm hấn tính toán sổ sách ,hấn nên cảm ơn trời đất.

Điều thứ 6 của nữ nhân bảo điển:

Không cần cùng nam nhân động thủ .Thứ nhất ,người không mạnh bằng hấn,thứ hai nam nhân cùng người động thủ nhất định là người điên.Cho nên,không bằng bất động. (NN: *lấy sổ sách* *ghi ghi chép chép* ôi mấy cái điều nữ nhân bảo điển này cái nào cũng chí lý hết a ~~)

“Yên tâm,tốt lắm ,ta cho dù có tâm này cũng chưa toại ý ,người nào đó toại ý rồi không có tư cách nói ta” ta ác ngôn hướng hấn nói.

“Người có ý tứ gì?” hấn âm điệu không thể tin cùng phần nộ,làm cho ta co rúm lại một chút.

Cho dù trước kia hấn vô dụng ngữ điệu như thế cùng ta nói chuyện, ta chỉ biết bắt đầu khóc,nước mắt đầy mặt.Nếu là một cô gái 18 tuổi thanh xuân,ủy khuất rơi lệ đầy mặt ,sẽ khó tránh khỏi làm người ta triu mến.Đáng tiếc nay đã là một người trung niên ,đại mập mạp nhìn tất nhiên không thể phần khích.

Đoàn tụ xum vầy.

Thời gian: sáng sớm thứ 7

Địa điểm: trên giường ngủ.

Ta chính là đang nhẹ nhàng ngủ vui vẻ,thì giống như có người ở bên tai ta nhẹ giọng ,lời nói nhỏ nhẹ,ta không khỏi giận trong lòng mắng thầm “Làm gì,thứ 7 cũng không để cho ta ngủ yên”ta bắt buộc chính mình mở to mắt,đang chuẩn bị phát uy,nhìn lên ,vị kia so với ta ngủ còn muốn vui vẻ hơn,hé ra gương mặt không nhận được hạnh phúc,miệng còn thì thào lời nói nhỏ nhẹ “Lão bà,ta thực sự rất thích người!Thực sự rất yêu người!”

Ha ha người này,trong lúc ngủ mơ,cũng không quên nhớ ta làm , quên đi,tha cho hấn một lần!

Lại nói chuyện kinh thiên động địa gây ầm ĩ ngày đó ,thật sự là xưa nay chưa từng có,không tiền khoáng hậu a.

Ba ngày ba đêm đều giảng giải không xong.Làm nhiều năm lão bà người ta như vậy,lần đầu tiên ta phát hiện,nguyên lai cãi nhau là vì một chuyện không có,về sau xem ra ta phải cùng lão công nói chuyện nhiều một chút, hắc hắc.

Muốn hỏi lão công ta có ngoại tình hay không?

Thật có lỗi,trước mắt xem ra làm ọi người thất vọng rồi! Tưởng được xem kịch vui,lần sau nhớ rõ phải xem xét kỹ trước khi mua vé vào cửa – -II

Về sau như thế nào?

Chuyện về sau ai biết được,bất quá ta đã làm một tay hai sự chuẩn bị, nàng đến một người,ta diệt một người.Huống hồ lão công còn luyện tiếu ta

Xem! Khi nói chuyện điện thoại

“Lão công?” ta nũng nịu kêu lên

“Người...người....người.Người nói xem tiếng chuông điện thoại di động này là gì?” lão công tại đầu bên kia rống giận.Trải qua sự kiện lần trước,lão công phát hiện không có người theo đuổi ta không khỏi không để ý là sai lầm lớn nhất,nên người này mỗi ngày đều phải nhìn ta mới được.

“Người nghe ra được sao? Thế nào thích ta cấp kinh hỉ sao?” ta ở đầu dây bên này đắc ý cười.

“Hôm nay khi đang họp, trùng hợp di động ta vang lên, đồng sự nghe được tiếng chuông, sau đều đối với ta cười ái muội, làm ta cảm thấy quá mất mặt.” lão công ảo não nói.

Ha ha! Ta muốn chính là hiệu quả này, Nghĩ đến bộ dáng bối rối của lúc ấy của lão công, ta liền đang cầm điện thoại cười to.

Lão công nổi giận dùm dùm nói “Còn có bức ảnh trên di động là chuyện gì xảy ra?”

Ta ngừng cười, làm nũng than thở “Người ta không phải nghĩ để cho người khác biết vợ chồng chúng ta ân ái sao” xem ra lời kéo lão công đi chụp lại ảnh cưới là lựa chọn sáng suốt.

“....”

“Lão công, người tức giận sao?”

“Buổi tối ở trên giường hảo hảo chờ ta, xem ta như thế nào giáo huấn người” nói xong lão công tắt điện thoại.

Ai

Có lão công đau cũng là chuyện vặt vãi a.

Hai ngày trước chuyện Cừ Mỹ Phượng phản bội bị đưa lên báo đài. Trên báo đăng ảnh của nàng.

Nữ nhân như nàng đến này tuổi rồi, trải qua nhiều như vậy nhấp nhô, lại vẫn như cũ kiều diễm ướt át, ngây thơ như lúc ban đầu mới biết yêu. Không thể không tán thưởng lên trời tạo vật trên người không công bằng. Trong nội tâm, ta vẫn đồng tình nàng, cảm thấy nàng là vật hi sinh trong thế giới của nam nhân.

Ta nói “Mỹ Phượng cư nhiên như vậy lại phản bội, trượng phu của nàng xem nàng như bảo vật. Nhân đồng mệnh bất đồng *a!” (Nhân đồng mệnh bất đồng: cùng là phụ nữ nhưng lại không có số mạng như nhau)

Lão công nói “ như vậy nữ nhân mới dễ dàng bị đánh lừa, trong khung kiên cường, ở ngoài mặt nhu nhược. ở trước mặt đại chúng vĩnh viễn là tiểu nữ sinh ngượng ngùng, ôn nhu đa tình, lại nhận là người chung tình. Nhưng phía sau cư nhiên ở trên giường như thế phóng đảng, trời sinh vật”

Nguyên lai hẳn thích nữ nhân như Mỹ Phượng

Loại cảnh giới này, ta là con gái dang dở khổ sở không đạt được.

Sợ bóng sợ gió, một hồi sau ta mới biết được thực để ý hẳn.

Ta muốn cố gắng, chẳng sợ làm không được như Mỹ Phượng, cũng muốn làm một cái mỹ chim sẻ đi.

Lúc này.

“Lão bà, lão bà ta yêu người, tình yêu của ta chính là người, người có biết ta yêu người...”

Lão công bất đắc dĩ nhìn ta liếc mắt một cái, sau đó đứng dậy tiếp điện thoại di động.

Ta nghĩ tiếng chuông du dương này vẫn quanh quẩn ở giữa cuộc sống hôn nhân hạnh phúc của chúng ta đi.

Tình yêu bảo điển: Một lần chỉ yêu một người. Bất luận trong hôn nhân của người đều nên chuyên tâm yêu một người duy nhất. (NN: ôi ed xong truyện này ta có hẳn một quyển sổ ghi những điều đáng để học hỏi

The End

Biết trước tình hình tin tức cụ thể (PS; lão công ta vì sao đột nhiên thay đổi) chờ mong tập tiếp theo. TO BE CONTINUED.

8. Chương 8: Nhật Ký Lão Công (1)

Ngày 14 tháng 2

Đi trên đường thấy người khác có đôi có cặp, trái lại chính mình cô đơn lẻ bóng, khó tránh khỏi có chút mất mát. Hôm nay bản thân vô tình ra khỏi nhà, nhưng tình hình không thể chối từ, ta còn là vợ vàng đến nơi hẹn.

Đến thời điểm ta tới, ta đã là người đến muộn

“Thật có lỗi. công ty có việc nên đến chậm”

Ngay sau khi nói xong, ngay cả chính mình đều cảm thấy thực có lệ. Mà đối phương thân nhiên nói không quan hệ, sau đó lại vui đùa xuống đồ ăn trước mắt. Lần đầu tiên ta phát hiện mị lực của chính mình cũng không phải đánh đầu thắng đó không gì cần nổi.

Đối phương tựa hồ sau khi ăn no mới nhớ tới đối diện nàng còn có người ngồi. Nàng hướng ta ngoắc tay, ý bảo ta tới gần chút nữa

“Người là lần thứ mấy?” tư thế ở bên người như vậy xem ra có điểm ái muội

Ta khó hiểu nhìn nàng “Ta nói là đi gặp mặt như thế này, người là lần thứ mấy?” nàng lập tức bổ sung một câu

“Nói thật đây là lần đầu tiên của ta”

“Nga” sau khi nói xong nàng tựa hồ có điểm mất mát

“Còn người?” ta hỏi.

“Lần thứ tám! Ai

”

Ta phát hiện ánh mắt của nàng nhìn ta là trong suốt, bất đồng với những cô gái bình thường ta gặp, điều này làm cho ta cảm thấy mình có điểm thất bại.

Lúc này người bán hàng lại đây, hỏi nhóm ta có hay không dùng món điểm tâm ngọt. Sau khi nói xong ta thấy ánh mắt nàng hiện lên quang mang kì dị “Có hay không ưu đãi?”

“Nếu tính là phần ăn của tình nhân được ưu đãi giảm nửa giá”

Nàng nghe xong lập tức không nói hai lời, liền đồng ý, chờ sau khi nàng chọn xong, nàng mới chậm chạp phản ứng lại, hỏi “Người cũng thích ăn ngọt đi? Dù sao hôm nay cũng được ưu đãi”

Sau đó lại nở nụ cười khờ ngốc với ta, thật sự là nữ nhân đáng yêu, nàng tựa hồ đã quên mục đích hôm nay đến đây

Nghĩ vậy ta sâu kín thở dài một hơi, ở trong mắt của nàng ta giống như không bằng đồ ăn. Trong lòng có một cảm giác không nói nên lời. Bất quá tin tưởng đêm nay có nàng làm bạn, khẳng định sẽ là lễ tình nhân khoái trá nhất

Ngày 15 tháng 3

Một tháng sau nàng thành bạn gái của ta. Ta phát hiện cùng nàng một chỗ thực nhẹ nhàng khoái hoạt. Ở trong mắt ta, nàng là người nổi tiếng là mất cận thị, IQ thấp, bất quá có khi ta cũng sẽ cùng làm như nàng.

Hôm kia ở trên đường, từ cửa kính đôi đẩy đi ra, ta khấn cấp nhìn xung quanh. Nàng đi đến sau lưng của ta, hô to tên của ta, ta mạnh mẽ quay đầu lại, nhưng nàng vẫn giả vờ làm như không thấy ta, vẫn là hô to, còn làm ra thực sợ hãi, bộ dáng thực vợ vàng, ta vui vẻ cười ôm lấy nàng nói “Ai nha, bốn bốn!”

Nàng rất thích làm trò này, bất quá ta rất thích cùng nàng diễn, ta nghĩ nàng hiểu ta đi, nghĩ vậy trong lòng vẫn là ngọt ngào.

Ngày 14 tháng 2

Cách đây một năm,cảnh tượng đồng dạng.Bất quá thân phận của nàng đã khác.Cuối năm trước nàng trở thành phu nhân của ta.Kia cũng là ta thật vất vả “lừa gạt”,cho tới nay nếu như bằng năng lực nhận biết của nàng,không biết còn phải đợi thêm vài năm nữa,nói không chừng 8 năm kháng chiến đều đã xong nàng còn không quên ném cho ta một câu “Cách mạng chưa thành công,đồng chí vẫn cần cố gắng”.

Cuộc sống sau hôn nhân đúng với trong tưởng tượng của ta rất hạnh phúc. Mỗi buổi sáng tỉnh dậy thấy chính mình trong ngực đang ôm một người,một cái chớp mắt kia cũng cảm thấy tâm tràn đầy hạnh phúc.Xem ra sớm kết hôn là chính xác.

Bất quá lão bà của ta tựa hồ không cảm nhận giống ta.Ta là lão công nhưng luôn bị cho ở một bên.

Mấy ngày hôm trước nàng tâm huyết đang dâng trào nấu cơm cho ta ăn. Nhưng bởi vì nàng tay nghề thật sự không được tốt,làm được cũng có mùi vị không dính dáng đến ăn.Nhìn bộ dạng xấu hổ của nàng,ta còn cảm thấy cảm động,một bên vui đầu khổ ăn,một bên an ủi nàng nói “Lão bà không quan hệ,ta ta ăn no là được rồi,ta không cần ăn quá ngon” (NN:*hức hức* ước gì mình kiếm được người như vậy \$__\$)

Ngày 1 tháng 10

Thời gian gần đây mẹ ta thúc giục ta hỏi khi nào thì có thể ôm hôn từ. Sinh đứa nhỏ là chuyện không nên cấp bách,ta chỉ ứng phó nói qua loa cho qua chuyện.Không nghĩ tới hôm nay khi đến ăn cơm ,mẹ ta lại hỏi đến ,việc này ta vẫn chưa cùng lão bà của ta đề cập qua,sợ làm nàng có áp lực.

Gặp lão bà của ta sau khi nghe được ngáy ngẩn cả người,ta vội vã nghĩ đi lên giải vây,nhưng thấy nàng hiểu lầm ý mẹ ta mà dễ dàng trả lời cho qua được,ta quả thật nhẹ nhàng thở ra,có khi cảm thấy cá tính mơ hồ của nàng không khỏi không phải là chuyện tốt. (NN: cái này là ở phần đầu khi chị tưởng bà mẹ chồng hỏi sao vào cửa lâu rồi mà chưa thấy gì,chị cứ tưởng là ý bảo chị chưa chào hỏi đó

)

Ngày 12 tháng 12

Chúng ta thực thích cùng nhau xem băng,nhưng thời điểm mỗi khi hết muốn đổi lại là rất thống khổ.Đặc biệt là mùa đông,vì không muốn ra khỏi ổ chăn ấm,Vì thế thời điểm mỗi lần hình ảnh dừng lại,khi ta quay đầu đều đã phát hiện nàng đã nghiêng đầu giả bộ ngủ,còn phát ra tiếng gáy.Ta chỉ có thể nhận việc,chính mình xuống giường đổi.Lúc hình ảnh lại chạy,nàng lập tức tỉnh lại,gia dạng bộ dáng mắt vẫn còn buồn ngủ đột nhiên bị tỉnh “Làm sao vậy?Làm sao vậy,đã xảy ra chuyện gì?Đã đổi băng sao? Ta đến ,ta đến, tốt lắm” ta cười nói nàng rất xấu.

Cách mấy ngày,lại đến thời điểm đổi băng,ta lập tức nghiêng đầu mà ngủ,sau tự nhiên như thói quen đến giờ ngủ,mỗi lần đều chỉ nghe thấy thấy nàng không cam lòng than thở “Tiểu nhân,thế nhưng học ta!”

Ngày 25 tháng 12

Lễ Noel

Ta cùng lão bà đi dạo phố,sau lại phát hiện chọn một ngày này ra ngoài mua sắm quả thực là tai n

Bên trong các cửa hàng người tập nập,xoay người đều gian nan

Trước khi xuất môn,nàng càng muốn mặc đồ đôi,hiện tại tốt lắm ở trong đám người rộn ràng nhốn nháo này không bị lạc nhau.

“Ta nghĩ muốn ăn bánh ngọt!” lão bà theo ta yêu cầu,ta nói “Đi thôi!”

“Quên đi,không đi,đã muốn rất béo rồi”

“không quan hệ ,để ý làm chi”

“Thích một chút nhưng hậu quả là thống khổ thật lâu,dường như không đáng”

“Ai nha,một miếng bánh ngọt mà thôi,dù sao người cũng đã lấy chồng rồi”

“Lấy chồng là có thể không cần hình tượng sao? Vạn nhất về sau tái giá thì sao?” (NN: *ặc ặc* sao mà chị nói chí lý quố không biết nữa =)))

“Người đơn giản ăn chút đỉnh,hoàn toàn chặn dứt ý niệm trong đầu không tốt sao?”

“Nam nhân đều là không đáng tin cậy,ta không thể tin tưởng người hôm nay hứa hẹn.Vẫn là không ăn”

Qua nửa giờ ,nàng vội hỏi “ Có thể ăn bánh ngọt sao?”

“Có thể a!Ta vẫn nói là có thể”

“Hội trưởng béo” (NN:tên tiệm bánh ngọt ha ^^)

“Nhanh đi!”

Sau khi mua bánh ngọt,trên đường trở về nhà nàng lại quá mót,bỏ miếng bánh ngọt xuống chạy tới toilet.
(=)=)

Chờ khi trở về,ta đang đứng ở cửa hút thuốc,nàng hỏi “Bánh ngọt đâu?”

“Không biết a!”

“Ta trước khi đi toilet đặt ở bên cạnh người”

“Không biết a!Người chưa đưa cho ta a!”

“Người trừ bỏ hút thuốc,người có biết cái gì?”

Nàng bắt đầu nổi bão “Đi vào tìm!”

“Không phải là miếng bánh ngọt sao,lại đi mua là có ngay!”

Tiếp theo nàng nước mắt bay tứ tung,cúi đầu buồn bã đứng đợi xe taxi, đem một đồng lớn này nọ cho ta cầm đuối theo phía sau

Nữ nhân thực sự là kỳ quái,vì việc nhỏ đều có thể tức giận.

Một đường không nói chuyện

Về nhà cũng không nói

Ta thực chán nản đi vào phòng hỏi “Hòa hảo được không?”

Không để ý tới

“Người là đại nhân,muốn giảng đạo lý”

Vừa thông suốt đàm đạo dài.

Không để ý tới

“Vậy người nói,rốt cuộc như thế nào chuyện này mới có thể cho qua? Người nói phương pháp đi” ta hỏi.

“Người cai thuốc” nàng hỏi ba chữ.

“Người...người...người! Người...người...người!” Ta bắt đầu ghen đỏ mặt,quýnh lên nói chuyện liền lấp bắp

“Người...người...người!Người đây là cố ý tìm ta cãi nhau sao? Ta liền quăng một khối bánh ngọt,người làm cho ta cai thuốc!”

Không để ý tới.

“Ta cho dù lần này cai thuốc,người vừa muốn cầu ta mất ngủ.Vì sao mỗi lần nhượng bộ đều là ta?Người về nhà liền ngồi trước máy tính đánh trò chơi,không làm công việc gia đình,ta muốn cầu quá người sao?...”

Nàng vẫn không để ý tới.

Ta tức giận một phen não bị điện giật “Người nói chuyện!”

Không để ý tới.

Ta nổi giận dùng dùng chạy tới thư phòng

Cách một giờ, nàng đang ở trên mạng cùng người nói chuyện phiếm thật khoái trá.

Ta chạy vọt vào ,đá một câu “Được rồi! Ta đồng ý ly hôn”

Nàng liếc mắt nhìn ta,nở nụ cười đáp một câu “Nghĩ ly hôn? Không có cửa đâu.Kéo dài tới khi người không có tính năng lực mới thôi”

Vốn tức sùi bọt mép,trong nháy mắt liền mềm xuống,nở nụ cười “Người đáng giận,lần sau không được hồ nháo” (NN: cuối cùng người nhượng bộ vẫn là anh =)) ,ta phải học cách của chị này mới được *gật gù*)

Chờ ta ra khỏi cửa,nàng đá một câu “Ta nghĩ nháo liền nháo,người không xen vào được”

Ngày 4 tháng 4

Nhìn ngày liền cảm thấy là cái ngày không lành.

Lão bà vô duyên vô cớ bắt đầu theo ta làm mình làm mẩy.

Cả ngày xa cách ,hôm nay ta rốt cục chịu không nổi,hỏi nàng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.Nàng nhìn ta liếc mắt một cái lỗ mũi nói một câu “Chính người tâm lý rõ ràng” liền ra cửa phòng

Mấy ngày nay ở công ty đã có một nữ nhân khiến cho ta đều nhanh nổi điên,về nhà còn đối mặt với lão bà mặt lạnh.Tức chết ta,đã nói cho nữ nhân kia nhiều lần là ta đã kết hôn ,không ngờ nàng vẫn là không quan tâm,lời thề muốn đem ta cướp được từ trên tay lão bà,còn tự tiện truyền bá lời đồn nói ta cùng lão bà của ta cưới nhau không có tình yêu.Căn bản là người điên,mặc kệ nàng .Buồn bực.

Ngày 1 tháng 6

Ngày quốc tế thiếu nhi

Đối với chúng ta ,người không có tiểu hài tử nói đến căn bản là cái ngày dư thừa.Không nghĩ tới lão bà cố tình lôi kéo ta đi chơi trò chơi ở công viên. Quên đi,xem như lão bà không hề cùng ta làm mình làm mẩy nữa, ta đáp ứng ngay.

Sau một ngày mệt mỏi,trước kia ta không phát hiện lão bà tinh lực tốt như vậy,ép buộc một ngày còn không mệt,lòng bàn tay còn không an phận ở trong lòng ta vuốt ve “Đừng nao loạn” ta đã muốn mệt đứt hơi, không ngờ lão bà tựa hồ còn không buông tha ta

“Lão công ,ta có chuyện muốn nói với người”

“Ân” mí mắt bắt đầu nặng trĩu

“Kỳ thực ,ta đã sớm nghĩ nói cho người”

“Ân...”ta đã đi vào nửa giấc mộng

“Ta mang thai”

“...”

Đợi chút ,ta nửa mộng nửa tỉnh,trong lúc đó giống như nghe được hai chữ “Mang thai”

Nhất thời buồn ngủ bay đi mất,ta vội vàng kéo lão bà hỏi “Người mang thai?”

Nàng then thùng gật gật đầu.

Ta như là tiêu hóa nửa ngày mới phản ứng lại “Ta muốn làm ba ba !” ta ôm lấy lão bà hoa chân múa tay vui sướng.

Ha ha

ta nghĩ hôm nay là ngày ta hạnh phúc nhất!

Ngày 6 tháng 7

Sau khi lão bà mang thai,cả nhà mọi người hưng phấn .Mẹ ta thiếu chút nữa khóc rống lên,hiện tại lão bà của ta trong nhà là Thái hoàng thái hậu,cả nhà liền tới chúc mừng nàng.

Buổi tối thấy lão bà cảm quyến tự điển đi lên trên giường (Tự điển: sách đặt tên cho con)

“Làm gì vậy?” ta ôm lão bà ngồi ở trên giường.

“Người thích con vẫn là con gái?”

“Không sao cả,ta cảm thấy đều giống nhau.Người lấy tự điển làm gì chứ?”

“Mặc kệ sao,nhàm chán, chẳng lẽ lại đặt tên tùy tiện”

Nghĩ rằng lão bà nhà mình hiếu học cũng không phải là chuyện xấu,liền để tự nàng

Không bao lâu nàng giận dữ nói “Vì sao gọi là tự khó như vậy a?”

“Còn sớm,người chậm rãi,không nên vội”

“Nha,ta nghĩ đến cái tên rất hay”

Chẳng lẽ bác sĩ không dặn qua nàng đừng quá kích động sao?

Lão bà quay đầu,nhìn ta chờ mong “Kêu Liên Luyến Khải ,như thế nào?”

“ ... ”

“Như thế nào a ? Ta cảm thấy không tệ”

Liên tục xem? Vẫn là miễn đi,thấy nàng một bộ dáng không thuận theo, không buông tha,nhanh chóng cúi đầu ,rốt cục thành công ngăn chặn cái miệng đang muốn lái nhải.

9. Chương 9: Nhật Kí Lão Công (2)

Ngày 20 tháng 11

Có phải hay không phụ nữ có thai tính tình đều kì quái? Người khác ta không dám nói,vị này nhà ta khẳng định là như thế.

Buổi tối lão bà lại cáu kỉnh ,trách ta làm cho nàng hiện tại trở nên xấu như vậy,cả người giống như quả dưa hấu.Khi ngủ ta xoay người muốn ôm trụ nàng,kết quả nàng một phen đẩy ta ra nói “Ta bây giờ bộ dạng rất xấu,muốn đáng người không có đáng người,muốn diện mạo không diện mạo,người không phải sớm chán ghét ta sao!”

Ai

Không có biện pháp,phụ nữ có thai vĩ đại nhất,ta cho dù có tức giận cũng chỉ có thể nuốt vào trong bụng.

Thật vất vả dỡ nửa ngày mới hơi im lặng một chút,tiếp theo lão bà nằm ở trong chăn thảo luận “Ta ước cả đời muốn làm nam nhân,cho người làm nữ nhân tới hầu hạ ta!”

Ta kéo chăn xuống đỡ lấy hông nàng,bất đắc dĩ nói “Thượng cả đời,là người nói như thế này sao”

Ngày 18 tháng 2

Thai nhi trong bụng dần dần lớn lên,có khi ta đặt tay lên bụng đều có thể cảm nhận được cái đập cùng nhịp tim đập.Đó là một loại thể nghiệm mới mẻ,nó đại biểu một sinh mệnh mới đang tồn tại.

Nửa đêm “Lão công!”

“Làm sao vậy?” đột nhiên gọi nhu tình như thế,ta lập tức cảnh giới

“Ta,ta giống như vỡ nước ối!” nàng bối rối thúc giục ta.

Ta vội lại gần,sắc mặt trắng xanh,vội vã ôm lấy lão bà đi bệnh viện.Rạng sáng trên đường ít xe cộ đi lại,ta kiểm chế lo âu,khẩn trương tâm tình, chuyên chú điều khiển xe đi với tốc độ trăm cây một giờ,một đường hướng tới bệnh viện.

“Lão công ,ta sợ...” nhưng mà chỉ cần nàng mở miệng nói một câu cũng thu hút được sự chuyên chú của ta.

“Không có việc gì,cũng sắp đến bệnh viện rồi” ta đưa một tay ra cầm bàn tay mềm lạnh lẽo của nàng,không chỉ là an ủi nàng,cũng là an ủi chính mình “Đừng sợ,cục cứng của chúng ta nhất định thực dừng cảm!”

ở thời điểm nguy cấp,nam nhân luôn đảm nhận trách nhiệm trấn an, nhưng không thể không nói ta cũng cảm thấy tương đương khẩn trương cùng bối rối.

“Thế nào? Sinh chưa,sinh chưa?” ba mẹ lúc này cũng chạy tới bệnh viện.

Thật vất vả đợi được người quen,ta khẩn cấp thổ lộ sự khẩn cấp cùng sầu lo trong lòng

“Còn không có,sinh tiểu hài tử muốn bao lâu? A Sanh đã đi vào được 2 tiếng,vì sao đến bây giờ còn không có sinh?”

Trước kia ít nhất còn ở cạnh bên người nàng,không ngờ hiện tại một cánh cửa của phòng hộ sinh đã đem chúng ta ăn cách ở hai nơi.Ta không gặp được ,nhìn không tới,nghe không được,chỉ có thể trong tâm hoảng loạn,khó chịu,si ngốc chờ .Cái loại cảm giác này quả thực là như bị tra tấn.

Thời gian ngay tại đứng lên ngồi xuống không yên,dày vò đến tận khi trời sáng,mọi người đã đến đông đủ mà cục cứng còn không có sinh ra.

Thật vất vả,quá trình sinh phải mất 11 giờ,rất cục mới sinh hạ cục cứng.

Khi y tá ôm cục cứng được bọc trong chăn mềm đưa tới trước mặt ta ,ta kích động hốc mắt đã phấp hờng,cả người bất động

“Trì tiên sinh chúc mừng người nga! Mẫu tử bình an” nữ y tá cười hì hì nói.

Ta nhìn cục cứng liếc mắt một cái,bên tai nghe thấy âm thanh của các bằng hữu ca ngợi baby đáng yêu,tâm lại đang bay đến phòng sinh lý, nghĩ tới người vất vả suốt một đêm qua.

Nhìn thấy lão bà đi ra,không nói hai lời liền chạy lại,thấy nàng tóc tán loạn,cả người mệt mỏi,trên mặt không có huyết sắc,ngay cả cánh môi ngày thường hồng nhuận cũng trắng bệch đến dọa người,hơi thở suy yếu mong manh.Ta cảm thấy trái tim giống như nham thạch nóng chảy chảy như vậy đau đớn,hốc mũi nhưng lại thấy cay cay.(NN:nghe tả mà khiếp *run run*)

“Người có khỏe không?” ta một tay cầm tay nàng,một tay vén sợi tóc của nàng ra đằng sau.

Nàng hất cằm “Người đã nhìn cục cứng của chúng ta chưa? Người xem bộ dáng nó có vẻ giống ai?”

Vấn đề của nàng làm cho lòng ta đổ mồ hôi lạnh “Ách...Ta vừa mới một lòng nghĩ đến người,không có nhìn kỹ nha!”

Nàng nhìn ta,bộ dáng vừa bức mình vừa buồn cười. (NN:ước gì mai sau ta kiếm được người như anh này *hí hí*)

Ngày 19 tháng 3

Con tròn một tháng,gọi là Tử Kiến,mọi người trong nhà chúc mừng,hoan nghênh một sinh mệnh mới đã đến.

Hiện tại ta ngoài là trợ phụ,lại vinh thăng làm ba ba.Ta phải hảo hảo dốc sức làm,vì lão bà của ta cùng con mà cố gắng

Lúc này ta còn nghĩ nói một tiếng: lão bà ,ngươi vất vả (NN:anh này được *vỗ đùi cái đét* biết nỗi khổ của phụ nữ

)

Ngày 26 tháng 7

Con thực khỏe mạnh,mấy tháng liền trưởng thành rất nhiều.Mỗi ngày quan sát con biến hóa,là ta một ngày chờ mong một chuyện.

Buổi tối thấy ở trên tivi,trận đấu thể dục đội Trung Quốc bị thua.Lão bà lời thề son sắt nói “Tương lai,ta muốn làm cho hài tử của ta luyện thể dục,vì nước làm vẻ vang!”

Ta ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái nói “ Kia,làm cho hần luyện cử tạ đi,nhìn mẹ hần như vậy,con có thể làm được đi!” (NN: *há há * nói thâm thể không biết =)))

Ngày 17 tháng 9

Đụng phải bằng hữu lâu không gặp,thấy vẻ mặt tiêu tụy của hần ,rất khó tin tưởng người ngồi trước mắt ta đây trước kia là một người hăng hái.

Khi hần mở miệng nói hần vừa ly hôn,ta thực kinh ngạc,trong mắt người khác vợ chồng hần là hình mẫu lý tưởng,vì sao đi đến bước này?

Hần thập phần mất mát,không ngừng kể ra mọi chuyện của hần cùng vợ trước,giống như một giấc mộng,giảng thuật xong rồi có thể tỉnh táo lại, cái gì cũng không từng phát sinh qua.Không ngờ chúng ta tâm lý đều rõ ràng,nên chấm dứt chung quy cũng phải chấm dứt,đau khổ truy tìm chính là tự tìm phiền não.

“Người có đối với lão bà ngươi nói qua “Ta yêu ngươi” chưa ?”

Hần uống một hớp rượu hồi

Ta cười nói “Có một số việc không cần nói ra lời ,chỉ cần hiểu lẫn nhau là được”

“Nếu đối phương cảm ứng không đến đâu” nhìn ta sững sốt,hần lắc đầu nói “Xem ra ngươi cùng ta phạm sai lầm giống nhau...”

“Nếu một người nam nhân trong lòng không có đối phương,lại nói nhiều lần ta yêu ngươi,cũng là không có ý nghĩa gì.Chân chính yêu nên phóng ở trong lòng” ta ý đồ phản bác.

Hần đối với ta xuy xuy cười “Ngươi thật không hiểu nữ nhân,các nàng không nói không có nghĩa là các nàng không thích nghe “ta yêu ngươi”.có khi lòng của phụ nữ rất đơn giản,một câu ta yêu ngươi có thể thỏa mãn.”

Gặp ta trầm mặc không nói gì ,hần lại tự cố nói tiếp “Huynh đệ,nên quan tâm nhiều một chút lão bà của ngươi,ngẫu nhiên sản sóc cùng quan tâm là phải,không cần giống ta,khi trở thành người xa lạ mới hối hận...”

Nói xong còn không quên vỗ vỗ vai của ta

Hần một phen nói hoàn toàn rung động ta,ta vẫn theo tín ngưỡng hôn nhân chân lý chính là ổn định.Không ngờ giờ phút này,nhưng lại không có biện pháp thuyết phục chính mình.

Lão bà của ta hay không cũng chán ghét cuộc sống bình thần vô cùng này? (NN:đây chính là nguyên nhân khiến anh thay đổi,tỏ thái độ quan tâm đến chị ,làm chị nghi ngờ anh ngoại tình =)))

Ngày 24 tháng 9

Ta thử thay đổi hình thức cùng ở chung với lão bà.Có lẽ trước đây ta rất xem nhẹ nàng,thể cho nên gặp động tác khác thường của ta,làm cho nàng kinh ngạc không nhỏ

Buổi sáng hôm kia,lão bà nghỉ ngơi,mà ta phải đi làm.Nàng đưa ta đến trước cửa thang máy,cửa thang máy mở,nàng xoay người chuẩn bị về nhà,nghe thấy ta ở sau lưng gọi nàng.Xoay người vừa thấy ta ta một

chân chặn cửa thang máy,một chân ở ngoài,bướng bình đối với nàng nói “Lão bà bên trong không có người nha,kiss một cái!”

Nàng kinh ngạc nhìn chăm chăm ta,thở dài thật sâu đành phải kéo nàng cứng ngắc ở trước cửa thang máy ,nhanh chóng đoạt lấy môi ban của nàng.Qua một đoạn thời gian,cả hai đều thở hồng hộc,lo lắng nếu còn như vậy thì khẳng định sẽ bị muộn giờ làm,ta mới lưu luyến không rời buông nàng ra. Nhìn thấy lão bà ta vẫn đang thất thần,cúi đầu hôn lên trán của nàng nói “Chờ ta trở lại” sau đó xoay người vào trong thang máy. (NN: lãng mạn quá =)))

Ngày 28 tháng 9

Lão bà bị cảm ,đi làm ta tâm ảm không yên,trong lòng chỉ nghĩ nàng đã uống thuốc chưa,thân thể có chỗ nào không tốt,nghĩ đến đó lại không yên lòng,chuẩn bị gọi điện thoại

Khi đang lúc cầm lấy di động,chợt nghe trong văn phòng náo nhiệt hẳn lên, hỏi mới biết được bạn trai của Vạn Ngọc vừa gửi một cái tin thật dài cho nàng,làm cho nàng cảm động,mà đồng sự chung quanh mọi người lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Lập tức ta cầm lấy di động bắt đầu soạn tin.Đối với ta loại tay đánh bàn phím này cũng không quen thuộc,thật sự là một công trình lớn,không ngờ ta còn là vui vẻ chịu đựng.Chờ sau khi tin nhắn gửi đi thành công,ta nhưng lại đối với di động ngốc cười rộ lên.từ khi nào ta cũng biến thành tiểu nam sinh vì muốn lão bà cười mà nghĩ ra nhiều biện pháp? (NN: ầy vậy mà chị lại nghĩ anh dùng chị để thử nghiệm cho bài học tình yêu,sau đó áp dụng cho tình nhân *hắc hắc*)

Ngày 29 tháng 9

Lão bà cảm mạo tăng thêm,không thể không đi bệnh viện. Không ngờ mấy ngày nay vừa vận công ty mới nhập cái case, việc túi bụi,ta lo lắng không muốn để cho lão bà một mình đi đến bệnh viện,đành phải mỗi ngày trước khi đi làm đưa nàng tới bệnh viện

Biết lão bà sợ lạnh ,ta cố ý tìm y tá hỗ trợ.Một chỗ kia thấy lão bà cảm động,ta cảm thấy làm cái gì đều là đáng giá.

Sau lại phát hiện lão Lý thúc giục ta mau hồi công ty. Ai

lão gia hỏa này,mỗi lần nhưng lại phát ra loại tin nhắn ái muội này.Người khác không biết còn tưởng rằng ta hẹn gặp gỡ tình nhân ở bên ngoài.Xem ra trở về hảo hảo nói hán,thể nào cũng phải làm cho hán sửa thói hư tật xấu này mới được.

Ngày 5 tháng 10

Lão bà cảm mạo cuối cùng cũng khỏi,thừa dịp nghỉ trở về nhà mẹ đẻ.Khi ăn cơm ta thiếu chút nữa cười ngã vào trên bàn cơm.Kì thực ta vẫn rất là bội phục,nhà các nàng tên thật là có “cá tính”.Lần đầu tiên biết tên của lão bà,ta nhưng là nắm chặt đùi mới không cười ra thành tiếng.Rất cực hiểu được vì sao lão bà có tính cách này,có phụ thân như này ,tất có nữ nhi như này a!

Sau khi ăn cơm xong,ở công viên tản bộ,lão bà la hét muốn sao trên trời,quái người vẫn luôn cho rằng “Tay không với được lên các vì sao ở trên trời, không bằng lấy điểm là mặt tiền thế nhưng cũng nghĩ đến như vậy. (NN: ý là con người thực tế,không tin vào sự viễn vông không có thực)

Gần đây lão bà càng ngày càng làm nũng ,bất quá ta rất thích

10. Chương 10: Nhật Ký Lão Công (3)

Ngày 10 tháng 11

Một màn trước mắt làm mắt của ta đau đớn,tay không tự giác nắm chặt

“Làm sao vậy?” Vạn Ngọc gặp ta đứng thẳng bất động,tò mò hỏi

“Không có gì,chúng ta đi thôi khách còn đang chờ”

Trong yến khách buổi tối,ta uống hơn mấy chén

“Đừng uống nữa” Vạn Ngọc ở một bên càng ngày càng nghĩ ngăn trở ta, ta cười cười nói “Không có việc gì,ta không có say”

Nàng liếc mắt nhìn ta vẻ mặt không tin.

Đúng vậy ta say,say rồi tỉnh rồi mù

Nhưng là vì sao ta say,nó vẫn là không ngừng xoay quanh ở trong óc ta

Bọn họ cùng đứng một chỗ nói nói cười cười.Sau đó hần kéo tay nàng, kể ra thâm tình gì đó.

Không cần! Ta vội vã nghĩ mở miệng nói chuyện ,không ngờ đầu đau quá,giống như muốn nổ tung.

Hốt hoảng ta nhìn thấy lão bà đứng trước mắt của ta,ta đi lên một phen ôm lấy nàng.

Xác định nàng còn ở trong lòng ta,thật tốt!

Thấy nàng muốn giãy cái ôm ấp của ta,ta thi lực đem nàng ôm chặt ở trong lòng ta.

Người thấy được trên người nàng hương vị độc đáo,ta an tâm nhẹ thở ra.Trong lòng có thật nhiều điều muốn hỏi nàng,nhưng cuối cùng lại chỉ có thể biến ảo thành một câu “Không phải rời khỏi ta....không phải rời khỏi...”

Lần đầu tiên ta phát hiện ta là như thế sợ hãi,sợ hãi đối mặt nhà không có nàng,như thế lạnh rất lạnh,càng sợ hãi nàng biến mất ở trong cuộc sống của ta

Bởi vì thời điểm này ta mới hiểu được,nếu không có một gia đình,nếu trong nhà không có một người vợ để yêu,nam nhân dù có nhiều tiền ở bên ngoài phong cảnh cũng là không. (NN: Ý là nam nhân dù có nhiều tiền mà bên cạnh không có người để yêu thương cũng như không có gì hết,để thế cho hay =)))

Ngày 15 tháng 11

Sự kiện kia ta chưa nói ra,nàng cũng không nhắc tới.Sự tình liên như vậy không giải quyết được gì,kỳ thực không phù hợp với nguyên tắc làm việc của ta,nhưng mọi sự không có tuyệt đối,một khi gặp gỡ chuyện của lão bà,ta cái gì nguyên tắc cũng chưa có.

Nửa đêm phát hiện lão bà thế nhưng nghe lén ta nói chuyện điện thoại, ta không hờn giận nhứt mảy,chẳng lẽ ta liên như vậy làm cho nàng khó có thể tín nhiệm?

“...Hôn nhân không có tình yêu là không đạo đức,người vẫn là sớm rời hần đi!” xa xa nghe thấy nam nhân kia nói như vậy.

Hôn nhân không có tình yêu! Nàng nói vậy với hần?

Ta quay đầu nhìn về phía lão bà của ta chờ mong nàng phủ nhận, nhưng nàng lại lựa chọn trầm mặc.Cảm giác nháy mắt như kim đâm vào trái tim nhói đau ,máu một giọt lại một giọt thấm thấu rót vào cốt tủy.

Bên tai vang lên lời nói trước đây của một bằng hữu:Bỏ qua một cái chớp mắt,cũng là bỏ qua cả đời! (NN:câu nói hay quá *ghi ghi *)

Vì thế trước khi để tay nam nhân kia chạm vào lão bà,ta một phen tiến lên chắn ngang,đem lão bà ôm vào trong ngực,hướng nam nhân kia tuyên cáo quyền sở hữu của chính mình.Vô luận như thế nào,nàng hiện tại vẫn còn là lão bà của ta.

Một đường không nói chuyện

V'nhà ,nghe đến lão bà còn thân thiết kêu tên nam nhân kia,vẫn là lòng đổ kị nháy mắt bùng nổ

Buồn cười là lão bà nhưng trước lại hoài nghi ta có ngoại tình.Nỗi khổ tâm của ta lại đổi lấy sự nghi kị của nàng.Vì thế chưa sót nói “Người liền như vậy không tín nhiệm ta ?”

Lão bà một trận bối rối.

Đêm đó chúng ta đàm đạo một phen thật dài,đem mọi hiểu lầm ra giải thích rõ ràng.

“Kỳ thực,Tử Đằng...”

Cánh tay căng thẳng “Còn gọi thân thiết như vậy?” ta rầu rĩ nói.

“Chẳng lẽ gọi hần Đỗ Tử Đằng? Rất không được tự nhiên,ta gọi là không ra”

“Về sau đừng ở trước mặt ta nhắc tới người này”

Lão bà kinh ngạc nhìn ta,đột nhiên vui vẻ cười nói “Nguyên lai người ghen a !”

Cánh tay bỗng dừng vừa thu lại,cúi đầu trừng phạt,dường như là há mồm cắn trụ môi của nàng,đem tiếng cười của nàng nuốt hết. Nàng thiếu chút nữa bị ta biến thành đau sốc hông,khả năng ta càng như vậy đùa,nàng càng thêm chịu không được,nhịn không được huých khủy tay vào ngực ta,đem mặt cách xa một chút.

Đầu chạm vào đầu nàng,ta từ từ nói “Lão bà,ta yêu người!”

Lập tức lão bà cười ,hôn lại ta

“Biết vì sao nhẫn kết hôn chỉ mang ở ngón áp út?”

“Nói tới nghe một chút”

“Thế nào ,người thử đem hai ngón tay ở giữa chiết khấu xuống phía dưới,ba ngón còn lại dựng lên,bây giờ thử phân biệt cùng một chỗ”

“Sau đó?”

“Thử xem có tách ra ngón cái,ngón trỏ,ngón út”

“Phân khai a”

“Thử lại thử xem ngón áp út có tách ra không?”

“Ha ha ,không có biện pháp”

“Người hiện tại đã biết rõ?”

Lão bà lắc đầu.

“Ngạn ngữ cổ Hy Lạp đã nói:Bên trong mười ngón tay,ngón áp út là khoảng cách gần tâm mạch nhất,dùng nhẫn đeo ở ngón tay áp út của người yêu là có thể lưu lại tâm của hần (nàng) !!” (NN:câu ngạn ngữ này hay quá *lại ghi chép *)

Nói xong ,đan bàn tay vào tay lão bà,nhẫn kết hôn chạm lẫn vào nhau.

“Lão bà người đã bắt được hạnh phúc?”

“Ân!”

Thời gian đem yêu phân thành những đoạn ngắn,dùng nó khâu thành hạnh phúc...

Phiên Ngoại

Như bằng hữu ta đã nói:phạm là kết hôn qua loa,ý tứ chính là chỉ cần đi đăng ký,không chụp ảnh,không làm tiệc rượu,qua vài năm lại không có đứa nhỏ,đó là hôn nhân không ổn định.

Lão công nói không đến mức như vậy,ta hướng đến sao cũng được. Lúc trước hẳn nói lười chụp ,ta sẽ không chụp.Nói thật ta cũng lười chụp, cảm thấy giả tạo,khiến cho giống như đang diễn tuồng,mặc cũng không phải là phục sức hàng ngày,không có ý tứ gì.

Mà nay lão công có dấu hiệu chuyển biến,ta này lâu lâu cũng phải chạy nhanh đáp trên ban thuyền đi

Chân lý;Không dấu khẩu,an ổn,cơ duyên đủ tất yếu chính là làm thuận dân nhất.Ta hướng đến là điều thuận dân.

Lựa chọn tiệm chụp ảnh lớn nhất,lão công nói nếu muốn chụp phải chụp tốt nhất.dù sao tiền cũng là của lão đại,ta không có ý phản đối.

Đầu sáng sớm ,hai vợ chồng chúng ta đã chuẩn bị tốt một trang phục tình lữ sáo đi đến ngoại cảnh ở trong một góc của công viên,nơi nơi ánh sáng chiếu rọi,âm độ trầm tàng,mọi nơi đều thích hợp để chụp ảnh, không nghĩ tới qua là phải dùng cả đến đạo cụ

Trước khi ánh sáng máy ảnh lóe lên,phó nhiếp ảnh gia bắt trước theo kịch bản đặc tả yêu,thanh âm nhu đến thậm chí có chút lác lác,không ngừng sửa đúng tư thế của ta,tổng bảo sườn ta,mắt ta,cúi đầu ra sao, gương mặt như thế nào,cười một cái,nâng cằm,quay hướng.Ta không chỉ một lần kháng nghị ,nói với hẳn quay ở góc độ này sẽ làm gương mặt ta nhìn béo hơn,nhưng tiểu tử kia là không quan tâm,chỉ nói ngay mặt đánh ra ánh mắt không thâm.

Mà chủ nhiếp ảnh gia cũng không ngừng kêu “Cười vui vẻ! Cười to! Lộ nha! Xinh đẹp!”

Tựa như đối với tiểu hài tử trong vườn trẻ kêu “Xếp hàng,nhắc tay,lau miệng,ngoan!” giống nhau. (NN: *há há * ví vón hay thật =)))

Ép buộc nửa ngày cuối cùng cũng chụp xong,giả làm thực đến thực cũng giả.Trải qua chỉnh sửa trên máy tính thiên y vô phòng, không nhìn ra dấu vết đã được xử lý

Một tuần sau đến xem ảnh,ta ánh mắt nhất thời âm trầm,phi thường khó coi,tính tình của ta liền là như vậy đến quá nhanh.

Vừa mở Album ra.thất vọng! cảm giác không xinh đẹp bằng ta ngoài đời.

Bởi vì lúc trước có xem qua ảnh cưới của một bằng hữu lão công ta ,trước so với chúng ta khó tìm nơi chụp hơn,ảnh cô dâu so với ngoài đời thật giống nhau như đúc?

Kia còn cái gì trời sinh vải khác nhau,ta ở nơi này bắt bẻ “Này trương! Mặt to! Này trương! Ánh mắt cổ quái! Này trương,ngực rất lớn!”....

Sau lại quay đầu ngẫm lại,người ta chụp đều từ tình hình thực tế,chỉ là chân thật bại lộ chỗ thiếu hụt của ta.Thế giới này nhỏ có thể thổi lớn, không có nghe nói vô cùng nhỏ đi.Rất nhiều người mất một mí,gương mặt như trăng tròn,hai mắt lại nhắm nghiền,nhưng nếu để cho nhiếp ảnh gia đem một người mập mạp họa thành người gầy có điểm gian nan.

Mặt càng kéo càng dài,xem lại mấy lần,nhưng lại không tìm ra tâm tình,ngĩ đơn giản không xem nữa.

Lão công như trước bảo trì hảo hàm dưỡng,không ngừng bơm hơi nói “Không sai a! Rất tốt a! Người xem ánh sáng này nhiều sáng ngời! Người xem bối cảnh nhiều tự nhiên!Người xem ta suât sắc!Không phải người không đẹp mỹ lệ,chỉ vì ta rất tiêu sái,không có biện pháp,cố gắng muốn làm bùn đất,kết quả không cần thận thành hoa hồng!” lại nhìn ta cười. (NN:ý anh là anh cố làm nền để tôn vẻ đẹp cho chị ,nhưng người xuất vẫn xuất không làm phong nền được ,kiêu thế

)

Tiếp theo bọn họ cho ta chọn ảnh,ta san ta san ta san,dù sao ta hạ quyết tâm không cho họ nhiều lần đào một phân tiền.Trình độ có bằng này mà cũng nghĩ kiểm cơm?

Xem ta tựa hồ không hài lòng,nhân viên công tác lập tức nói chọn nhiều tặng phẩm cũng nhiều,đối với ta là một nữ nhân tham tặng phẩm như mạng.nói càng nhiều tặng phẩm liền như nhiều viên đạn bắn vào bao tiền của ta. (NN:tâm lý phụ nữ ,cứ thấy tặng phẩm là chết *thở dài*)

Tiền trong bao của ta như rơi xuống hồ nước,làm ta buông lỏng cảm giác.

Lão công ở thời khắc mấu chốt phản chiến ,nhìn chính mình trong ảnh tuần nam liền không tha.Hắn cùng nhân viên kết bè khuyên ta :mua đi ,mua đi

Ta đây là nhận ngoài xâm lược cùng hán gian bên trong thật là áp bách a! Ai có thể so với ta kiên cường.

Cứ như vậy,một tấm chiếu tìm ta 5000 nguyên.

Đánh ra như thế nào lại có cảm giác như kết hôn lần hai.Người ta tân nương đều thẹn thùng,độc ta ưỡn ngực ngẩng đầu,vừa thấy chính mình là chủ nhà đại phu nhân.

Xin khuyên các vị :tuổi gì nên làm chuyện đó,đợi vài năm sau mới làm liền sụp cấp bậc thang. (NN: nhiều năm sau mới làm việc đó sẽ cảm thấy không hợp nữa)

Trải qua việc đó ta trở về nhà,cha mẹ đều cảm thấy buồn bực, nghĩ mất nhiều tiền như vậy,còn lại làm khuê nữ không hài lòng.

Phụ thân an ủi ta nói “Đứa nhỏ a! Người đừng cảm thấy chính mình hiện tại già,không có vài năm trước thanh thuần,tiếp qua vài năm,lại già một chút,quay đầu xem lại ảnh chụp ngày đó,vẫn là cảm thấy lúc này tuổi trẻ đẹp hơn.”

Em trai cũng nói sự thật “Ta cảm thấy ảnh chụp so với người đẹp hơn”

Ta khóc a! Ta đã cho ta đối chiếu phiên diễm,người xem ta,ảnh chụp so với ta đẹp hơn.

Vì thế biết,chính mình trong mắt mình ,cùng mình trong mắt người ngoài có sự chênh lệch rất lớn. (NN: quá đúng *bật ngón tay cái*)

Sau khi ăn cơm xong,cùng lão công tản bộ ở trong sân,đột nhiên thấy trên đường có một con gián,ta kêu to “Lão công ,dẫm ,dẫm chết nó”

Sau đó chính mình cũng nhanh chân chuẩn bị dẫm,lão công nói “Ai nha,là tiểu cường ,buông tha nó đi” làm cho ta cảm thấy chính mình dường như thực tàn nhẫn,bạo lực không có tình yêu.

Buồn bực ینگ

Hôm nay chịu đủ đả kích a,xem ra ta về nhà phải xem xét lại mới được!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chong-toi-ngoai-tinh>